

HÍRmondó *Kálvin téri*

A HAJDÚBÖSZÖRMÉNY KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
IDŐSZAKI LAPJA • XIV. ÉVFOLYAM • 2018/2. SZÁM

*Áldott és örömteli
Feltámadás
ünnepet kívánunk!
- Jelenések 5,5.*

*The Lamb of God who takes away
the sin of the world. John 1:29*

ELŐSZÓ

Mit látnak a szemeim? Hova emelem fel a tekintetemet? Milyen távolságra látok? A hosszú napokig tartó ködös idő (is) eszembe juttatta a kérdéseket. Ugyanakkor tovább gondolva a kérdéskört a mindennapi teendők, rutinok, kihívások, küzdelmek is rövidlátóvá tehetnek. Az összpontosítás, az aktív figyelem és készenlét **megfeszítik** az idegrendszert. És, ha mindezek halmozódnak a mindennapokban, és ráterhelődnek a szívünkre, úgy érezhetjük, hogy **eltemet** a sok feladat. Ismét feltehetünk kérdést. Ezért élünk? Az Igét olvasva örömmel találkozhatunk jó hírrel, biztatással, kijelentéssel. Az **ÚR Jézus Krisztus feltámadt, él**. Ily módon előttünk a lehetőség, akarhatjuk, hogy egyéni életünk minden területén legyen megújulás. Miért élénk elkeseredetten, szomorúan? Megélhetjük, átélhetjük és folyamatosan gyakorolhatjuk akár a megbocsátást, az új kezdést. Ha szükséges 77-szer, vagy lehet, hogy még többször? Buzdít az Ige. Igen, akkor is, ha nem kapok bocsánatot. Sokszor nem könnyű megbocsátani. De, mindig lehetséges segítséget kérnünk a megvalósításhoz az ÚR Jézustól. Miért bocsásunk meg? Ebben is segít az Ige. A Szeretetért. Jézus Krisztusért. Urunkért, megváltónkért, szabadítónkért. Az áldozathozatalban, a megbocsátásban ott van az Élet ajándéka.

Többféle korosztály tesz ismét bizonyosságot e lapszámban. A Húsvét ünnepének jelentéséről, jelentőségéről személyesen is nyilatkoznak. Ugyanakkor, más összefüggésekből is gazdag írásokat olvashatunk. Sőt, a „Művészetről keresztyén szemmel”, új lehetőséget és kedvet adhat mindannyiunk számára. Kívánom, hogy olvassák örömmel!

szerk.

Tartalom

3	A kertész, vagy a Feltámadott?
4	Mit jelent a családunknak a Húsvét?
4	A legnagyobb Ünnep
4	Hittanos gyermekek írásai
6	Ünnepi gondolatok a Jó Pásztor Református Óvoda óvodásaitól
6	Húsvéti körkérdés
8	Sokszemközt a Húsvétról, avagy gondolatok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ lakóotthoni fiataljaitól
9	A Húsvét örömmüzenete gyermekek és felnőttek énekeiben
11	10 ok arra, hogy Jézus feltámadását tényként kezeljük
12	Bemutatkozik a Legátus: Találkoztam Istennel
13	Isten Igéje Bodaszőlőn
13	Bizonyágtétel egy kórházi látogatásról. A Lélektől indítva, a Lélek erejével...
13	Báránka csoport utolsó szolgálata az Istentiszteleten „Sós szoba”
14	Beszámoló a fakultatív óvodai hitoktatásról
16	Gyermeink konfirmációra készül
17	„...a konfirmációról viszont már saját maga döntött”
19	Ifibe hívogató
19	...gyere el, látogass meg minket mi szeretettel várunk!!!
20	Vendég járt közöttünk
21	Egy különös beteglátogatás, gyógyulás, bizonyágtétel
22	Konfirmációnkra emlékezve
23	Csak egy perc... de, ha Isten úgy adja, az életed múlhat rajta
23	Akikre büszkénk lehetünk: Csorba (Chyorba) István 1609-1610.
24	Szigetvári Zrínyi Miklósról 1566.
24	Kik az egyház tagjai?
26	Helyeden vagy?
27	Bőjti ökumenikus imahét 5 helyi gyülekezetben
28	„...előadásukra vártak minden érteklődőt”
28	Filmklub
28	A Kézműves alkalomról
29	Két színházi bemutató a reformáció 500. évfordulója alkalmából
30	Gyülekezeti tábor
31	Zenei hitvallásaink 3.
32	Állandó alkalmaink

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2018. Húsvét
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László

Szerkesztette: Somogyiné Gyüre Mária

Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacímünk: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

A KERTÉSZ, VAGY A FELTÁMADOTT?

„Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.” (Ján. 20,15.)

Micsoda félreértés! Magdalai Mária azon töpreng, hogy bárhonnán visszahozza a halott Jézust, csak igazítsa őt útba a sírkert felelőse. Talán úgy véli, hogy a temető őre rossz helyen fekvőnek találta a testet, esetleg valami rendbe tenni valót látott a sírkamra belsejében... Mindenesetre bizarr és irracionális az asszony feltételezése, mert hiszen miért bolygatná a kertész a sírokat?! – S különben is: Mária hogyan volna képes visszahozni Jézus elnehezült, halott testét?

A ráció felől nézve érthetetlen az asszony terve, mint ahogy az érzéki csalódás is az, amit átél: Látja és hallja Jézust, mégsem ismeri fel!

Még nem látja benne a Feltámadottat, szavai ismeretlennek tűnnek, s csupán egy kertésznek nézi azt, akinek adatott minden hatalom a mennyen és a földön. (Mt. 28,18.) Viszont a szívében már elementáris erejű ragaszkodás él Jézus iránt! Nem asszonyi vonzódás, hanem sokkal több: Bármit kész lenne érte megtenni, még a lehetlent is! Ha beleszakad, akkor is visszahozza a holttestet, mert a Mester még haló poraiban is megérdemli ezt! Ha kell, összerogy a teher alatt, ha kell, végighallgatja, amint gúnyolják és kinevetik, de Szabadítójának akkor is

biztosítja a végtisztességet. (Mk. 16,9.)

Ez a ragaszkodás hiányzik belőlünk manapság. Az, hogy vállaljuk a Krisztus-követés terheit. Ne adakozásra vagy szolgálatvállalásra gondoljunk, hiszen mindkettőre vannak szép példák az egyházban, hanem a „mindent vállalok érte” mentalitásra. Valljuk, hogy az üdvösségünkért nem kell tennünk semmit, hiszen az Úr Krisztus mindent elrendezett és minden bűn-adósságunkért megfizetett: „Kegyelméből van üdvösségetek a hit által.” (Ef. 2,8-9.) De arról sokkal kevesebbet szólunk, mit kell elhagynunk ahhoz, hogy a Feltámadott követőivé legyünk! „Hadd temessék el a halottak a halottaikat...” (Luk. 9,60.)

Valóban: Nem cselekedni kell valamit az üdvösségért, hanem elhagyni dolgokat. És ezt sem azért, hogy kiérdemeljük, hanem hogy konfirmáljuk (megerősítsük) a hitünket: Elfogadtuk a kezéből bűneink bocsánatát és az örök életet! Zákeus, Pál, de a 12 tanítvány is átélte ezt, kivéve Júdást, akinek a pénztárca fontosabb volt, mint amit Jézus hozott...

Milyen áron ragaszkodunk az Úrhoz? Mit vagyunk képesek elhagyni, s mit kívánunk felvállalni érte? Csupán azt, ami még racionális, amiért még nem nevet-

nek, s főleg nem üldöznek, netán lefejeznek? Annyit vállalom föl érte, amit még saját erőből is képes vagyok megtenni? – Mária sokkal mélyebb kötődésről tett bizonyosságot!

Csupán egy „kertésznek”, gondviselő mennyei „szakembernek” véljük a Feltámadottat? Mert így biztosan nem fogjuk megosztani vele a bűneinket, nem alázzuk meg énünket öelötte, mint Urunk előtt, s nem szánjuk oda magunkat testől-lelkéstől az Ő dicsőítésére. Pedig az újonnan született hívő ember örül, szüntelenül örül, - feltámadott Urának örvendez! Nem azt nézi, hogy miből mennyi a haszna, hanem hogy mikor, mennyi mindenre használhatja őt szabadító Ura. A magdalai Mária titka is ez: A földi, testi, anyagi világot istenítő démonvilágtól és annak összes hazugságától szabadította meg őt az Úr! (Luk. 8,2.)

Húsvét páratlan csoda, egyedülálló valóság. Teljes győzelem a halál s a félelem erői fölött! Ezért: „Kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Örte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Fil. 3,8.)

Somogyi László

MIT JELENT A CSALÁDUNKNAK A HÚSVÉT?

A Húsvétról a legtöbb embernek a nyuszi, hímes tojás, a sonka és a locsolkodás jut eszébe. Nekünk teljesen más.

Mintegy 2000 évvel ezelőtt Húsvét napján és az azt követő napokban, több mint 500 ember találkozott a szemük láttára két nappal azelőtt kivégzett és eltemetett názáreti Jézussal. Máté, Lukács és Márk leírja, hogy velük és más tanítványaival személyesen együtt evett, ivott és beszélgetett. Ennek a kitartó hangoztatásáért napjainkban megmosolyognák őket – saját korukban azonban kivégezték őket, és rajtuk kívül még sok keresztényt, akik inkább vállalták a földi életnek ezt az erőszakos befejezését, mint az élő és feltámadott Jézus Krisztusban való hitük megtagadását.

Húsvétkor a mi családunk a názáreti Jézus feltámadását ünnepli, amit a tanítványok beszámolóí és életének tanúságtétele alapján történelmi tényként fogadunk el. Halálával és feltámadásával megnyitotta azt az utat, amelyről életben beszélt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.”

Gyermekeink közül Luca és Csenge már jól értik ezeket, Emese és Sarolta is sok mindent ismer, a kis Réka azonban mindebből még nem sokat fog fel. Örülnek, amikor elmegyünk a gyülekezetbe, ahol a gyerekorán szívesen hallgatják a gyermekek nyelvén megfogalmazott történeteket, és együtt játszhatnak az ottani barátaikkal. Az Ünnepeben a gyerekek

elsősorban azt értékelik, hogy ilyenkor több idő jut rájuk, illetve ha az idő engedi, elmegyünk egy kicsit kirándulni, amit a Húsvét eltelte után is sokáig emlegetnek. A húsvéti ünnepek alkalmat adnak ritkábban látott barátaink, rokonaink meglátogatására is.

Jól tudjuk, hogy a hit Isten ajándéka, amit kiérdemelni nem lehet. Ezért imádkozunk azért, és reménykedünk abban, hogy Isten megadja gyermekeinknek és a gyülekezetünkbe járó családok gyermekeinek, hogy eljussanak arra a hitre, hogy feltámadott, élő Jézus Krisztusunk van, és a Húsvét pedig nem a népszokások gyakorlásának ünnepe, hanem az Ő ünneplésének kifejezett alkalma.

Magi Istvánné

A LEGNAGYOBB ÜNNEP

„Hibátlan, hím és egy éves” (2Mózes 12,5.)

Csendesedj el egy kicsit, és gondold végig: Jézusnak hibátlanoknak kellett lennie, hogy valamennyi hibánkért eleget tehesen...

Jézusnak erőteljes és egészséges férfinak kellett lennie, hogy megalázó szenvedése minden emberi gögöt porjaiba döntson...

Jézusnak fiatalnak kellett lennie, hogy élete legtehetségesebb szakaszában lehessen áldozattá értünk...

Nekünk hibásaknak kell lennünk, ha Istenek egy hibátlant kellett feláldoznia helyettünk...

Nekünk nyomoréknak kell lennünk egészségesen is, ha csak egy férfierejében tejes valaki válthatott meg minket...

Bűneinkért alkalmatlannak kell lennünk az üdvösségre, ha az Isten Fia földi pályájának legnagyobb szakasza tört össze miattunk...

Mit gondolsz minderről, Testvérem? – Oka vagy Jézus halálának? – Elveszett vagy a bűneid miatt? – Képtelen vagy az önmegváltásra?

Boldog ember az, aki mindhárom kérdésre őszintén vallja: Igen, Uram!

Miért Nagypéntek a legnagyobb ün-

nepünk? Mert ezen a napon minden, a legapróbb esemény is – miattunk, helyettünk és értünk történt!

-i -ó

HITTANOS GYERMEKEK ÍRÁSAI

Húsvét

„Jézus áldozatot hozott miattunk, értünk és helyettünk. Ő vállalta a bűn minden következményét, és ez mindenkorra érvényes.”

/Kálmán Patrik László 8. osztály/

„Megtanultam, hogy Jézus magára vállalta a mi, összes bűnünket. Nagypénteken halt meg, és rá harmadnapra feltámadt!”

/Kerékgyártó Boglárka 8. osztály/

A kősziklára épített ház példázata

„Nekem a kősziklára épített ház példázata azt üzenté, hogy hallgassuk meg Jézust, és tegyük azt, amit Ő mond, mert ha nem, akkor úgy járhatunk, mint az az ember, aki homokra építette a házat. De ha megfogadjuk tanácsát, akkor házunk nem dől össze és boldogabbak leszünk.”

/Torzsa Krisztina 5. osztály/

„Nekem azt üzenté a példázat a kősziklára épített házról, hogy Jézus szava olyan, mint a háznak az alapja. Biztos alapja lehet az életünknek, ha az Ő szavait hallgat-

juk, és azt cselekedjük. Isten szavát érdemes megfogadni, mert jó tanácsokat ad.”

/Kerékgyártó Levente 5. osztály/

„Jézus Krisztus tanításai az ember alapja. Okos az, aki hallja és cselekszi Jézus akaratát. Bolond az, aki hallja Jézus akaratát, de nem cselekszi.”

/Fodor Viktória 5. osztály/

„Az alap a legfontosabb a házépítésnél, jó alap kell. Mindennek Isten az alapja.”

/Tóth Gabriella 5. osztály/

„Ezen az órán megtanultam, hogy Isten az alapunk. Jézus szeret és óv minket.”

/Pócsi Alexandra 5. osztály/

A talentumok példázata

„A talentum azokat a képességeket jelen-

ti, melyeket Isten adott nekünk. Ezek nagyon értékesek! Nem mindenki ugyanannyi talentumot kapott, mindenkinek a sajátjaival kell foglalkoznia! Jézus szerint azok követik akaratát, akik kamatoztatják talentumaikat.”

/Berczi Zoltán 8. osztály/

„A talentumok példázatának tanulása alatt rádöbbentem arra, hogy minden emberi életnek van célja.”

/Kocsis Andor 8. osztály/

ÜNNEPI GONDOLATOK A JÓ PÁSZTOR ÓVODA ÓVODÁSAITÓL

HÚSVÉTI KÖRKÉRDÉS

„Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, ha meghal is, élni fog.” (János 11,25.)

Télbúcsúztató időszakunk után a tavaszvárás időszakába léptünk. Közleg legnagyobb ünnepünk a Húsvét, mely ünnep lényegét a Teremtő Isten a természet ébredésén keresztül is mutatja évről évre, ahogy a téli hideg hónapok után újraéled, „feltámad” minden. Aki ezt látja, aki ezt észreveszi, már nem kérdés, hogy hisz-e a Húsvét üzenetében.

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ Idősek Nappali Klubjának néhány ellátottját kérdeztem Húsvét ünnepéről.

Mit jelent, miért fontos számukra? Készülnek-e az ünnepre, és ha igen, hogyan? Véleményük szerint, az ünnepnek melyik üzenete kell, hogy a legfontosabb legyen a ma emberének?

Lukácsi Imréné

Köszönöm szépen a lehetőséget, örömmel válaszolok!

Húsvét a feltámadás ünnepe. Jézus szenvedései, halála és feltámadása teremti meg a reményt a földi ember számára. Ha hiszünk Istenben és az Úr Jézusban, tiszta szívvel, őszintén fordulunk Hozzájuk, bűneink megbocsáttatnak. Húsvét ünnepét megelőzi a negyven napos böjti időszak, mely arra szolgál, hogy testben és lélekben megtisztulva készüljünk a csodára, ami Jézus halálából való feltámadását jelenti. Húsvét üzenete a ma emberének, hogy aki mer Jézushoz fordulni, benne bízni, annak nem kell félni többet a haláltól, mert, ahogy Jézust feltámasztotta az Úr, a hívő ember előtt is megnyílik az út a feltámadásra.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16.)

Húsvét a tavasz közeledtét is jelenti. Ilyenkor megújul a természet, az emberek szíve megtelik reménységgel és hálával Teremtője és Megváltója iránt.”

Égerházi László

Nagypénteken Jézust megfeszítették, majd a harmadik napon, vasárnap feltámadt. Bűneink miatt halt meg, tehát megváltotta az emberiséget annak bűneitől, illetve azzal, hogy feltámadt, mi is reménységet kaptunk a feltámadásra.

Krisztus él, amivel békességet ad a világnak.

Rendszeresen járunk templomba, nincs ez másképp Húsvét napjain sem. Mindezen túl családi ünnepnek is tekintjük, hiszen érkezik a rokonság. Húsvét másnapján pedig, régi szokás szerint, meglöcsöljük a lányokat, asszonyokat. Ez is ezzel az ünneppel jár.

Nagy Istvánné

A Húsvét a feltámadásról szól. Krisztus újjászületése, a feltámadás, amit ünneplünk. Nagycsütörtökön elnémulnak a harangok.

Penészeleken, ahonnan én származom, gyermekkoromban Húsvétkor hagyomány volt, hogy a templomban örök vigyáztak a „sírra”. Akkor mindig késő este mentünk Istentiszteletre. A harang vasárnap, a feltámadás napján szólalt meg újra, amikor körmenetet mentünk a templomunk körül. Ez görög katolikus szokás szerint volt így.

Ez az ünnep mindenkinek fontos kell, hogy legyen. Krisztus feltámadt. Ugyanez vár ránk is, ha igazán hiszünk.

Tóth Lajos

Húsvét ünnepét a szokások tekintetében kétfelé kell, hogy bontsuk: egyházi és világi.

Bár az ünnep ugyanaz, de a szokások eltérnek egymástól. A világi hagyomány főbb vonulata a locsolkodás, míg az egyházi szokásoknál más dolgokra figyelünk. Ez a második kellene, hogy fontosabb legyen. Ott a megemlékezés Húsvét alkalmából, Krisztus utolsó vacsorájával kezdődik, ekkor emlékezünk meg Krisztus elárulásáról, az ehhez fűződő eseményekről.

Azonban az ünnepnek van egy olyan szerepe is, ami egyházi és világi viszonylatban egyaránt fontos, mégpedig az, hogy családokat tart össze, családok találkozására ad okot és lehetőséget. Ezt sem szabad elfelejtenünk. Ugyanez az egyházunknál, a keresztyén emberek összetartozása, hitbéli találkozási, a megnyugvás, hogy egyetértünk a hitben.

Hogy az ünnepnek melyik üzenete a legfontosabb? Az, hogy Krisztus kereszthalálával minden bűnünket vállalta. Az az örömmüzenet, hogy feltámadt a halálból, hogy nekünk örök életünk legyen.

„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk.” (1. Péter 2,24.)

„Íme, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűnét.” (János 1,29.)

Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Bertalan-Gellén Viktória

Sokszemközt a Húsvétről, avagy gondolatok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ lakóotthoni fiataljaitól

Húsvétkor ünnepli a kereszténység Jézus Krisztus feltámadását. A Húsvét az egyik legjelentősebb ünnepünk; ezért aztán arra kértük a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ lakóotthonában élő fogyatékkal élő fiataljait, hogy osszák meg velünk gondolataikat a Húsvétről.

Mit jelent számotokra a Húsvét ünnepe?

Budai Krisztián: Ilyenkor az emberek készülnek az ünnepre, lelküket is ünneplőbe öltöztetik. Jézus nagypénteken keresztre feszített az emberek bűnei miatt, majd Húsvét vasárnapján feltámadott, s elnyertük vére által bűneink bocsánatát. Az elmúlt években, az Ünnep hetében lehetőségünk volt arra, hogy bűnbánati Istentiszteleteken vegyünk részt. Nagyon felemelő alkalmak voltak ezek. Az étel is ünnepi szokott lenni.

Győri Gabriella és Makula Mariann is elmondta, hogy Jézus feltámadását ünnepeljük ilyenkor, és hozzátették, hogy a Húsvét előtti időszakot megelőzi a böjt időszaka, amikor nem esznek húst és megpróbálják kerülni az édességet is.

Makula Iza: Húsvétkor nagyon szeretem, hogy megerítjük az asztalt szépen, vidám, tavaszi hangulat van. Az ételek is nagyon finomak, és minden olyan ünnepi. Az idei Húsvétkor szeretnék fehérbe öltözni, mert az nekem a tisztaságot jelképezi.

Tömöri Gabriella: Még élt édesanyám, mindig korán keltünk és mamáékhoz mentünk, ahol nagyon meghitt volt minden, és a családi összetartozás érzése járt át.

Horváth András: Ilyenkor megszoktam locsolni a lányokat, illetve a gondozónőket is. Ezzel a verssel szeretnék locsolni idén:

„Jó reggelt, jó reggelt,
Kedves liliomszál,
megöntözlek rózsavízzel,
el ne hervadozzál.”

Elmondták még a fiatalok, hogy nagyon szeretik ezt az Ünnepet, mert ilyenkor kissé másabb minden. A Húsvétot megelőző héten bűnbánati, ünnepi istentiszteleteken vesznek részt; mely alkalmak segítik őket a lelki felkészülésre, az ünnepi ráhangolódásra. Mint minden

családban, itt a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban is arra törekszünk, hogy minél családiasabb hangulatot teremtsünk bentlakóinknak.

„Legyen áldott az Isten és Urunk, Jézus Krisztus Atyja, Aki minket nagy irgalmában új életre hívott Jézusnak a halálából az élő reményre való feltámadása által, hogy a mennyekben elpusztíthatatlan, tiszta és soha el nem hervadó örökség várjon rátok.” (1. Péter 1,3-4.)

Szabó Anita

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn. 3,16.

A HÚSVÉT ÖRÖMÜZENETE GYERMEKEK ÉS FELNÖTTEK ÉNEKEIBEN

A Húsvét, a keresztyén világ kiemelkedő ünnepe. Az egyházi év ünnepeinek a sorában is a legjelentősebb. Jézus feltámadását ünnepeljük, aki kereszthalálával megváltotta az emberiséget, mindazokat, akik ezt hittel elfogadják. Isten mélységes szeretetét mutatta meg irántunk, az ő megszületett Fiának feláldozásával, mely engesztelés a mi bűneinkért. Ugyanakkor csodálatos az ígérete: „Aki hisz a Fiában, annak örök élete van...” (Jn. 3,36.). A húsvéti énekek ezt a biblia örömezenetet közvetítik. Az énekeknek fontos szerepük van az istentiszteleti alkalmon az evangélium megerősítésében, de az óvodai-, iskolai katechézisben is. Az egyházi gyermekénekek, már óvodás korban szorosan kapcsolódnak a hitéleti tevékenységhez, azt követően pedig az

egyházi intézményekben a hitoktatás részét képezik. Néhány ének bemutatásával szeretnék ízelítőt adni, hogy a különböző életkorokban a Húsvéthoz kapcsolódóan milyen énekek hangoznak fel a gyermekek és a felnőttek ajkán.

Óvodások számára nem könnyű a válogatás, hisz figyelembe kell venni az életkori sajátosságok miatt a gyerekek éneklési készségét, mert kevés hangon (3-6 hang) mozgó dallamot tudnak szépen, tisztán énekelni. A szövegtartalomra való odafigyelés is fontos, hogy érthető legyen a számukra, de ugyanakkor biblikus is.

Két óvodás éneket szeretnék bemutatni. Az első rövid ének a „**Menjetek gyorsan...**” kezdetű, a húsvéti történetből (Mt. 28,7.) azt a rendkívüli találkozást

jeleníti meg, amikor az Úr angyala megszólítja az asszonyokat a sírnál. Az angyal sürgetése után megszólal az örömhír: „Hallelujah, Jézus él!”. A másik kiválasztott óvodás ének: „**Örvendezzünk, vígadjunk...**” hangvétele is örömteli. Szinte felszólít az örvendezésre, mert Krisztus feltámadott és él. Az ének egy bizonyossággal zárul: „minden gyermek hisz, remél”. Ez egybecseng Jézus tanításával, mely a gyermeki szív nyitottságára, őszinteségére utal (Mt. 18,2.). Mindkét ének az evangéliumot rövid zenei formában, (8 és 9 ütem) kis hangterjedelemben, (4 és 6 hang) egyszerű ritmikában szólaltatja meg. Ezek az énekek, megtalálhatóak a „Vígán énekelj az Úrnak!” (Református Pedagógiai Intézet 2016.) című énekeskönyvben.

81. Menjetek gyorsan; Máté 28,7

Hargita Péter

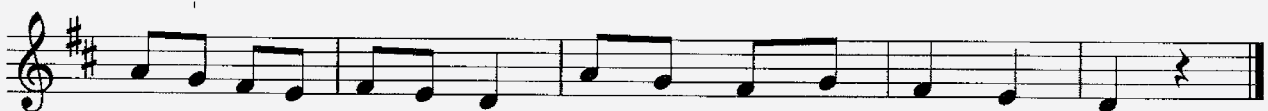
Men-jetek gyor-san, mond-játok bát-ran: Hal-le-lu-ja, Jé-zus él!

84. Örvendezzünk, vígadjunk

Hargita Péter

Ör-ven-dez-zünk, ví-gad-junk, mert Krisz-tus fel-tá-ma-dott!

Hal-le-lu-ja, Jé-zus él, min-den gyer-mek hisz, re-mél.

A következő ének, több gyermekénekeskönyvben megtalálható, **iskolások** könnyedén éneklék, „**Örvendezz, örvendezz...**” kezdetű, mely a „Jertek énekeljünk” című énekeskönyv (Vasárnapi Iskolai Szövetség 1990.) 41. számú éneke. Az ének kis hangterjedelmű, dallama és zenei formája is egyszerű, 3 soros, ebből az 1. és a 2. sor dallama megegyezik. Huszita dallam a XV. századból származik.

Huszitáknak nevezték a Husz János által elindított vallási mozgalom követőit, akik a reformátorok előfutárainak is tekinthetőek. Az ének szövegírói: 1. 2. 4. vers Jobbágy István, 3. vers Hamar István. A szövegtartalmat vizsgálva láthatjuk, hogy az 1. és 4. vers az egész emberiséget szólítja meg az örömhírral, a 2. vers a húsvéti eseményeket jeleníti meg, míg a 3. versszak személyes hangvételű, az

egyénhez szól. Az ének dicsőségesen hirdeti az Evangéliumot: „Él az Úr... Benne higgy... Jézus által nyerünk örök életet.” Érdekessége az énekek a versszakokban található szóismétlés, pl. „Örvendezz, örvendezz... Vidd a hírt, vidd a hírt...”, ezzel is mintha hangsúlyosabbá szeretné tenni az üzenetet.

Örvendezz

1. Ör-ven-dezz, ör-ven-dezz, min-den nép,

Vidd a hírt, vidd a hírt szer-te-szét:

Jé-zus le-győz - te a sí-rok éj-je-lét.

2. Sziklakő, sziklakő nincsen ott
Szólanak, szólanak angyalok:
Húsvét hajnalán Jézus feltámadott!

3. Él az Úr, él az Úr, mit se félj,
Benne higgy, benne higgy, jót remélj:
Jézust meglátja mind, aki hitben él.

4. Mondjunk hát, mondjunk hát éneket,
Hirdessék, hirdessék mindenek:
Jézus által nyerünk örökéletet.

Az egyik legismertebb **gyülekezeteinkben felhangzó** húsvéti ének a 356. dicséret, „**Felvirradt áldott szép napunk...**”. Szerzője Nikoleus Herman, aki 40 évig volt tanár és kántor a csehországi St. Joachimsthalban. Az itt szolgáló lelkész barátjának énekeket készített a prédikációjához. Évek alatt összegyűlt egy anyag, amelyet 1560-ban ki is adtak „Vasárnapi evangéliumok az egész évré énekekben

gyermek és keresztyén családok számára” címmel. Ez az ének a gyűjtemény 2. húsvéti éneke. Eredetileg 14 strófás volt, ebből mi 5 versszakot énekelünk Áprily Lajos költői fordításában. Az éneket ujjongó öröm hatja át, mert Jézus dicsőséges hatalmával legyőzte az ősi kígyót, bűnt, halált, poklot szenvedést. Az Élet győzött a világ zsarnoka fölött. A 5. versszakban a teljes öröm jut kifejezésre.

Buzdít, hogy éljünk vigadva, daloljunk, és énekünkkel Krisztust magasztaljuk. Az ének dallama több száz éves volta ellenére is frissnek, mainak tűnik, ha könnyedén, lendületesen énekeljük. Az ének 4 dallamsorához minden versszak végén „Halleluja” (dicsérjétek az Urat!) refrén kapcsolódik. Méltán mondhatjuk, hogy ez az ének a német énekköltészet egyik legszebb, legkifejezőbb darabja

Felvirradt ál - dott, szép napunk, Ma tel - jes szív - vel

vi - ga-dunk, Ma győz a Krisz-tus, és ha int, Rab

lesz sok el - len - sé - gemind. Hal - le - lu - ja!

2. Az ősi kígyót, bűnt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját
Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk. Hal-le-luja!

3. Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már, Nagy
úrságának vége lett, Mert Krisztus hoz új életet. Halleluja!

4. A nap s a föld s minden, mi él, Ma bút örömmel felcserél,
Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha. Halleluja!

5. Mi is nagy vígan éljünk hát, És mondjunk szép halleluját,
Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk!
Halleluja!

Húsvétkor, ha majd felhangoznak a szép énekek, töltsé el öröm és hála a szívünket, mert Jézus győztes Úr, aki kijelentette és megígérte számunkra „... én élek és ti is élni fogtok.” (Jn. 14, 19/b).

10 OK ARRA, HOGY JÉZUS FELTÁMADÁSÁT TÉNYKÉNT KEZELJÜK

A keresztyénség legnagyobb ünnepéhez kapcsolódik az, amit a hívők a történelem legnagyobb csodájaként szoktak jellemezni, a hitetlenek pedig ezzel ellentétben a bibliai beszámolót hallucinációnak, mítosznak, esetleg összeesküvésnek, viszont semmiképpen sem ténynek veszik. Mikor a keresztyén ember a feltámadásról beszél, az esetek nagyon nagy többségében „hitkérdés”-ként említi. A feltámadást nem bizonyított tényként, hanem „pusztán” a hit dolgaként kezeli. Ennél a pontnál következik be a legnagyobb meghasonlás a szkeptikusokkal szemben, pedig az azóta eltelt évek alatt bizonyítékok sora erősítette és erősítheti meg Jézus feltámadásának történelmi mivoltát.

Az alábbi cikkben a 10 legfontosabb érvet közöljük, melyek bizonyítékkal szolgálnak arra, hogy a Názáreti Jézus valóban feltámadt.

A lista természetesen tömör és nem teljes, viszont reménykedünk abban, hogy az olvasó számára jó kiindulási alapot nyújthat arra, hogy hitelesként és tényként fogadhassa el a feltámadást.

1. Az első szemtanúk nők voltak

A feltámadás első tanúi nők voltak. Mindegyik evangélium beszámol arról, hogy nők voltak azok, akik felfedezték az üres sírt. Ahogyan Máté evangéliumában is olvashatjuk:

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt... Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljétek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. (Mt 28:1, 5-6)

A görög-római kultúrkörben a nőket rendkívül kevésre becsülték, tárgyalások során nem is tanúskodhattak. A zsidó szokások és törvények szerint két nő valamósa felel meg egy férfi beszámolójának. Ha valaki pusztán kitalálta volna a feltámadás történetét, akkor a legutolsó gondolata lett volna az, hogy nőket szerepeltessen szemtanúként – hacsak nem az ellenkezőjét akarta volna igazolni az asszonyok beszámolójának.

2. A „minimális tények” a feltámadásra vonatkozóan

Gary Habermans tette népszerűvé az

ún. „minimális tények”- érvelést, a feltámadással kapcsolatban. A „minimális tények” azok a dolgok, melyeket majd minden újszövetség-kutató elfogad, nézetétől függetlenül. Ezek az alábbiak:

1. Jézus kereszthalált halt.
2. A tanítványai hitték, hogy feltámadt és megjelent nekik.
3. Pál, aki addig üldözte az egyházat, hirtelen megváltozott/megtért.
4. A kételkedő Jakab, az Úr testvére, hirtelen megváltozott/megtért.
5. A sír üres volt.

Ezek a tények szinte teljesen elfogadottak az újszövetség-kutatók körében, beleértve az ateistákat, agnosztikusokat, zsidó hittudósokat, valamint a liberálisokat.

3. Az apostolok megtérése

Ahogyan a 2. pontban megjegyeztük, Jakab, az Úr testvére kételkedőből hívővé vált a feltámadás miatt. Addig, a testvéreivel együtt, Jézus földi szolgálata alatt nem hitt benne (Jn 7:5). Azonban a feltámadott Jézus megjelent Jakabnak (1Korinthus 15:3-9), aki ezek után a jeruzsálemi gyülekezet vezetője lett. Mártyírháláláról Josephus Flavius zsidó történetíró is beszámol.

Pál a másik példája annak, hogy a feltámadott Jézussal való találkozás után valaki azonnal megtért. Pál, aki egy zsidó farizeus volt, az egyház egyik legnagyobb üldözőjévé is vált. Miután látta a feltámadott Jézust, apostollá, a keresztyénség hirdetőjévé vált.

4. A feltámadás kínos részletei

Egy történelmi elbeszélésnek a kínos, zavarba ejtő, „ciki” részletei is alátámasztják igaz voltát. A tény, hogy nők voltak az első szemtanúk, hogy a zsidó nagytanács tagja (annak a nagytanácsnak, ami elítélte Jézust) intézte Jézus temetését, hogy Jézus testvérei elutasították Őt, hogy Pál az egyház üldözője volt, valamint, hogy a tanítványok féltek és menekültek, mindmind zavaró és kínos részletei a történetnek, melyek annak igaz voltát támasztják alá. Ugyanis ha valaki pusztán kitalálta volna az eseményeket, bizonyosan teljesen máshogy jellemezte volna ezeket az embereket és eseményeket.

5. A kínhalál vállalása

Rengeteg ember meghalna azért, amit igaznak tart, amit igaznak hisz. Azonban senki nem akar meghalni egy olyan eszme miatt, amit pusztán Ő maga talált ki és tudja róla, hogy hazugság. A tanítványok tudták, hogy az igazságot hirdetik

Jézus feltámadásával, sőt, azt is láthatjuk, hogy még meghalni is hajlandóak voltak ezért az igazságért. Istvánt halálra kövezték (ApCsel 7:54-60), Jakabot, Zebedeus fiát Heródes fejeztette le (ApCsel 12:2), az Úr testvére Jakab pedig a zsidók kezei által halt mártírhálált, míg Péter és Pál Néro kezei között halt meg.

6. A dokumentációs bizonyítékok

A Jézus feltámadásáról szóló írásos dokumentációk elég bizonyítékként szolgálnak. A történészek mindig igyekeznek megállapítani és megszabni azt, hogy mennyi elsődleges és másodlagos forrás igazolása szükséges ahhoz, hogy egy esemény történetiségét igaznak fogadjassuk el. A feltámadással kapcsolatos elsődleges forrás-bizonyítékokként Máté, János és Pál (1Kor 15) beszámolója, valamint Jakab és Júdás hivatkozása szolgál. Másodlagos forrásként Lukács, Márk, Római Kelemen, Ignatius és Irenaeus szolgál. Ez összesen 5 elsődleges és 5 másodlagos forrás.

7. A közvetett bizonyítékok

Douglas Groothuis megjegyzi, hogy a feltámadáshoz kapcsolódó közvetett bizonyítékok a „korai egyházban már meglévő keresztség kiszolgáltatása, az úrvacsora és a vasárnap istentisztelet.” A keresztség Jézus halálának, temetésének és feltámadásának analógiájára épül. Az úrvacsora Jézus kereszthalálának jelképe. Továbbá elég különös, hogy hithű zsidók péntek estéről szombat vagy vasárnap reggelre rakják az istentiszteletüket. Ugye tudjuk, hogy a legfőbb vasárnap reggeli esemény Jézus feltámadása volt...

8. A hiányzó motiváció

J. Warner Wallace említi tanulmányaiiban és könyveiben, hogy egy konspiráció (összeesküvés elmélet) kialakulásának három motivációs faktora van: hatalom, kapzsiság és vágy valami iránt (esetleg kéjvágy). A tanítványok semmiféle hatalmat nem szereztek azáltal, hogy Jézus feltámadását, mint tényt hirdették, sőt, gyakran kellett menekülniük a zsidó és római hatóságok üldözése elől.

A kapzsisággal kapcsolatban annyit jegyeznénk meg, hogy azt tanították (összhangban Jézussal), hogy nem földi, hanem mennyei kincseket és javakat gyűjtsünk. A kéjvágyal, vágyakozással kapcsolatban pedig a házasság előtti önmegtartóztatást hirdették, valamint a házasság utáni hűséget.

N. T. Wright történész írja a klasszikus művében (*The Resurrection of the Son of God*), hogy a tanítványoknak semmiféle teológiai motivációjuk nem volt arra, hogy azt hirdessék: Jézus feltámadt a halálból, és az utolsó időben mi is vele együtt feltámadunk.

Mi motiválhatta volna abban a tanítványokat, hogy kitaláljanak egy ilyen történetet? Semmi! Az egyetlen ok, ami miatt azt tanították, hogy Jézus feltámadt, az az volt, hogy mindez valóban megtörtént.

9. Az ellenséges tanúvallomások

Történeti szempontból, ha az adott eseményt az ellenzők is alátámasztják, akkor hitelessége erősödik. Ha valaki figyelembe veszi a hatóságok kijelentését, miszerint a tanítványok lopták el Jézus testét (Mt 28:11-15), akkor a feltámadásról szóló beszámoló igazságtartalma is erősödik.

Azt, hogy egyesek úgy vélték, hogy a tanítványok lopták el Jézus testét (te-

hát a test valóban eltűnt), megerősíti a Názáreti-kiírás (Nazareth Inscription), ami halálbüntetést ír elő azok felé, akik sírból holttestet lopnak. Továbbá számos hivatkozás utal Jézus feltámadására nem-keresztény oldalról is, többek közt Josephus, Tacitus, Suetonius, (vagy éppen a babiloni talmud).

10. Számos, feltámadás utáni szemtanú
Végül számos, szemtanúktól származó beszámoló tanúskodik Jézus feltámadásáról. Több ember is látta Jézust élve az alatt a 40 nap alatt, míg feltámadása után itt járt. Többek közt Magdalai Mária (Jn 20:10-18), a Másik Mária, aki Jézus anyjával volt a sírnál (Mt 28:1-10), a római örök (Mt 28:4), a 11 tanítvány (Jn 21), a két férfi az emmausi úton (Lk 24:3-35), számtalan további tanítvány (Mt 28:16-20), több, mint 500 ember (1Kor 15:6), Jakab (1Kor 15:7) és Pál (1Kor 15:8-9).

Konklúzió

Sok más bizonyítékot is fel lehetne hozni

a feltámadás mellett. Csak, hogy magyar vonatkozás is legyen, a történettudomány módszereire gondolva, melyeket fentebb használtunk, meg kell értenünk, jó okunk van arra, hogy azt is elfogadjuk, hogy István volt az első magyar királyunk, nem pedig Spongyabob.

A történetkutatás elismeri, hogy István volt az első királyunk. Módszerei alapján tényként is kezelhetjük Jézus feltámadását is. A kérdés az, hogy mihez kezdünk ezzel az információval? Néhányan megpróbálják nem tudomásul venni, néhányan elutasítják.

Mások elismerik tényként ezt az eseményt és Jézust feltámadott Úrként dicsőítik. Imádkozunk, hogy Te is ez utóbbi csoportozhoz tartozz.

Forrás:

<http://kalvinistaapologetika.hu/10-ok-arra-hogy-jezus-feltamadasat-tenykent-kezeljuk/>

BEMUTATKOZIK A LEGÁTUS: TALÁLKOZTAM ISTENNEL

A nevem Illés Nikolett, Kárpátalján születtem, Nagypaládon, ami alig 3 km-re található a magyar és a román határtól. Jelenleg 5. éves teológia-lelkész szakos vagyok a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen.

Ha el kellene mondanom azt, hogy Isten először mikor szólított meg, akkor nem tudnék pontos választ adni rá. Arra viszont igen, hogy hol hallottam meg Őt.

Sok mindenki átélte a református iskolák mélységeit és magasságait. Ezen az úton haladtam én is. A sok barátságon, szép pillanatokon kívül, itt sokkal fontosabbat kaptam, ami az egész életemet megváltoztatta. Így azt mondhatom, hogy a Péterfalvai Református Líceum-

ban töltött évek alatt kerültem közelebb Istenhez.

Hiszem azt, hogy Isten készítette el számomra ezt az utat, mert előtte akár mit is csináltam úgy éreztem folyton csak kudarcot vallok. Aztán jött a tovább tanulási lehetőség általános iskolából és tanácstalan voltam. Nagy nehezen rábeszéltek, hogy próbáljam meg a Líceumot. Engedtem az unszolásnak és elmentem felvételizni azzal a reménnyel, hogy nem fognak úgy sem felvenni. S Isten rácsáfolt a hozzáállásomra, mert felvettek. Már akkor nagyon jól tudta, hogy mi a terve velem.

Az itt eltöltött évek alatt rengeteg bizonyosságtételt hallottam és mindig elgondolkodtam azon, hogy miük van meg ezeknek az embereknek, ami nekem nincs meg. Aztán egy Igehirdetés alkalmával megtudtam: Nekem nincs élő hittem. De nagyon vágytam rá.

Isten sokat dolgozott rajtam ezek az évek alatt, amíg engem is megajándékozott a hittel és egy elhívással, amivel nem tudtam mit kezdeni, sőt ellenálltam.

- Miért én? Teológia? Lelkész szak? Nem tudtál volna valaki mást találni, Uram? Ott vannak a többiek – ők sokkal alkalmasabbak, okosabbak, mint én vagyok! Sőt alig múltam 16 éves.

Aztán jött a válasz: Ne mond, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek!

A válaszom: Jól van Istenem, de meglátod úgy sem fognak felvenni!

2013-ban felvettek a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre. Az itt eltöltött évek alatt, nem csak a tudást szerez az ember, hanem formálódik is. Valamint itt találtam meg azt az embert is, akit Isten mellém rendelt és már több mint fél éve jegyben járunk.

S Isten bebizonyította azt, hogy nem úgy van minden, ahogyan azt én elgondolom, hanem azt, hogy neki van terve az emberek élete felől és a kezében van minden, még az én életemre szóló terv is. Az én feladatomban az, hogy kapaszkodjak belé és bízzam magam Őrá.

Aztán rá kellett jönnöm, hogy Isten egész végig itt volt velem. Vezette az ő makacs leányát, aki hajlamos arra, hogy rossz döntéseket hozzon és nagyon nehéz számára, hogy valakire rábízsa magát. Nehezen tört át számomra ez a fal. Isten folyton meggyőzött, hogy ne menjek a saját fejem után, mert az én megoldásom nem mindig jó. Hálas vagyok, hogy még most is ezt teszi.

Hálát adok azért, hogy vezet most is, még ha kilátástalanná is válik a helyzet, bízhatok Benne, mert kezében van a jövőm és az egész életem.

Illés Nikolett
V. éves hallgató

ISTEN IGÉJE BODASZŐLŐN

Március 04.-én ismét hangozhatott Isten Igéje Bodaszőlőn. Az Úr iránti hálaadás-sal telve tekintek vissza rá, hiszen újra voltak, akik nyitott szívvel eljöttek, hogy együtt figyelhessünk Urunk, Istenünk Igéjére. A karácsonyi Istentisztelethez képest, most inkább gyermekek jöttek. Igét hirdetett Hollósi István hatodéves teológus hallgató testvérünk, Máté evangéliumának 19. részének a 27. és azt követő versekből. A tanítványok jutalma nagyon aktuális a gyermekeknek, hiszen sokszor kérdezhetik, hogy mi hasznuk ebből az egészségből? Örömmel láttam, hogy figyelmesen, odaszánt szívvel hallgatták az Igehirdetést. Leginkább azok a

gyermekek jöttek el, akik decemberben is, de akadtak, akik most voltak először Istentiszteleten, ami külön öröm, hiszen Jézus Krisztus, a Szabadítónk mindenkit hív és vár, hogy halljunk Róla, ismerjük meg Őt! Később, hittanórán is elmondták, hogy jó volt együtt lenni, jó volt hallani az evangéliumot. Együtt tanulhattuk meg, hogy a Krisztushoz tartozó életnek megvannak az áldásai, gyümölcsei, néha türelemmel kell várunk, hogy az igei magvak kihajtsanak, de Isten áldásával ki fognak, és jó gyümölcsöket fognak teremni. Az Úr a dicsőség, hogy vannak, akik eljöttek, és nyitott a szívük, hogy befogadják Isten Igéjét! Húsvétkor ismét

Istentisztelet lesz, szívbeli reménnyel tekintek arra, hogy akkor is figyelmes fülekre, és szívekre fog találni az Ige! Külön boldogság látni, hogy ezekben a kicsinyekben mekkora a vágy, hogy egyre jobban és jobban megismerjék a Messiást, hogy Róla halljanak, és tanuljanak. Isten a kisgyermeket is várja és hívja, hogy megélik ezt a szeretetközösséget, hogy megtapasztalják az áldásokat, melyeket Ő ad életünkbe a mindennapokban! Hála-lásan köszönöm az Úrnak, hogy újra és újra szólhat az Ő Igéje Bodaszőlőn.

Tóth-Serbán Orsolya

Bizonyságtétel egy kórházi látogatásról A LÉLEKTŐL INDÍTTATVA, A LÉLEK EREJÉVEL...

Bizonyságot szeretnék tenni arról, hogy miként munkálkodott az Úr Jézus az Ő Szentlelkével a szívemben. Az unokatestvérem lebetegedett, kórházba került. Úgy gondoltam, hogy meglátogatom, de majd akkor, ha haza kerül a kórházból. Valaki mintha mondogatta volna, hogy „ne várakozzál” minél hamarabb cselekedjem, és menjek meglátogatni Marikát. Úgy döntöttem, hogy a következő nap délelőtti órákban be is megyek a kórházba.

A kórterembe lépve és látva unokatestvérem betegségének súlyosságát, szenvedését nagyon ledöbrentem és sírtam, ki is jöttem a kórteremből. A folyosó egyik sarkában az Úr Istenhez fordultam és

kértem, hogy adjon erőt. Meghallgatta a kérésemet, a Mindenható jó Atyánk adott erőt, és erőtlenségemben megerősített. Marika betegága mellett tudtam énekelni, imádkozni, mint egy másfél órán keresztül. Meghatódtam, amikor éneklésbe kezdtem, Marika a fejét felém fordította. Az ápoló nővérke többször is bejött a betegekhez és azt mondta nekem, az éneklésem hallva, hogy engem az Isten küldött. Az arcát és kezét megsimogattam és elköszöntem az unokatestvéremtől és eljöttem a kórházból.

Alig, hogy haza értem, nemsokára kaptam a hírt, hogy Marika a kórházból való távozásom után 20 perc múlva meghalt.

Hálatelt szívvel köszöntem meg az Úr Istennek, hogy mindezt személyesen átélhettem. Megköszöntem az unokatestvérem 74 életévét és azt, hogy nem késlekedtem a látogatással. Megköszöntem azt az erőt, amit a Teremtő jó Atyánktól kaptam a látogatás során, mert megtapasztalhattam, hogy **„Mindre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem,”** Fil. 4,13.

*„Az Úr csodásan működik...”
Halleluja 223. sz. ének*

Borsó Imréné

BÁRÁNYKA CSOPORT UTOLSÓ SZOLGÁLATA AZ ISTENTISZTELETEN

2018. február 25.-én a családi vasárnapon a Báránka csoport óvodás éveinek utolsó szolgálatához érkezett. A gyülekezeti terem sorai megteltek, minden szülőt, rokont megérintett, hogy ez az utolsó alkalom így együtt, itt az Istentiszteleten. A gyerekek nagyon ügyesen, tiszta szívvel, némi izgalommal és sok szeretettel álltak a jelenlévők elé. Énekeikkel, verseikkel, bibliai idézeteikkel magasztalták az Urat.

„Azt tedd, amit helyesnek és jónak lát az Úr!” Mózes 5. könyve 6. fejezet – mondták a kicsik együtt, egyszerre, meggyőződéssel, hittel. A Báránka csoport többek között ezen üzenettel, elgondolkodtató útravalóval búcsúzott a gyülekezettől, s ez az idézet a csoportszobájuk falán is olvasható.

Hálás szívvel köszönjük ezúton is az óvó nénik és a dadus nénink lelkiismer-

etes, áldozatos felkészítő munkáját. Jól egészséget kívánunk mindannyiuknak!

*Báránka csoport szülei nevében
Inczéné Konyári Ágnes*

„SÓS SZOBA”

Óvodánkban fontos a gyermekeink egészségének megőrzése, immunrendszerének megerősítése és a betegségek megelőzése!

Ezért alakítottuk át tornaszobánkat sóterápiás helyiséggé, ahol a gyermekek

a természetes mozgásigényük kielégítése során önkéntelenül gyógyulnak, regenerálódnak, vagy éppen elejét veszik egy esetleges felső légúti megbetegedésnek. A só terápia eredményességét orvosok is igazolják.

A következő problémák megelőzésére és kezelésére ajánlják:

- megfázás,
- köhögés,
- légcsőhurut,
- hörghurut,
- arcüreggyulladás,
- fülgyulladás,
- hangszálgulladás,
- asztma,
- allergia,
- ekcéma,
- pikkelysömör,
- krupp

Dr. Szim Katalin a népegészségügyi osztály tisztii főorvosa egyik fő támogatója a sóterápiás kezelésnek, a betegségek ez irányú megelőzésének. Körünkben köszönthetjük majd öt április 10- én, a hivatalos sószoba átadó alkalmával. Ezen a délutánon előadást hallhatunk tőle a témával kapcso-

latban, bemutatja és megtanítja számunkra a helyes légzéstechnikát, melynek segítségével hatékonyabbá tehetjük a parajdi és himalája só egészségünkre kifejtett hatását. A gyógyító hatást fokozza a színterápia beépítése a sófalba. A színek váltakozása jótékonyan befolyásolja a gyermekek érzelmi és hangulat világát. Az eredményesség érdekében napi rendszerességgel kívánjuk használni ezt a kellemes klímájú helyiséget, mely egyébként is gyakran ad lehetőséget közösségi térként alkalmaink, rendezvényeink lebonyolításában.

Ez a gyönyörű kivitelezés Szarvas Péter egyéni vállalkozó munkáját dicséri. Szeretnék köszönetet mondani neki és munkatársainak egyaránt. Itt szeretném megköszönni a Fenntartó Gyülekezetünk áldozatkész tagjainak a segítségét a famunkálatok elvégzésében, név szerint Takács Péter gondnok úrnak, Szabó Csaba és Gellén Imre presbiter testvéreknek valamint az asztalos, szakmabeli fiataloknak. Öröm és hála van a szívünkben Isten iránt, hogy óvodánk egy ilyen létesítménnyel gazdagodhatott ebben az évben.

Gyüre Anikó
óvodavezető

Szeretettel várunk

a Jó Pásztor Református Óvodába

Örömmel bemutatjuk az újonnan készült
sószobánkat!

Óvodánk az alábbi lehetőségeket kínálja óvodásainknak:

Tehetség csoportjaink:

- ovi-foci
- zene-ovi
- játékos angol nyelv
- néptánc
- ügyes kezek
- sakkjátszótér
- robotika

Fejlesztő tevékenységek:

- szenzomotoros fejlesztés
- gyógytestnevelés
- logopédiai szűrés, beszédfejlesztés
- gyógypedagógiai fejlesztő tevékenység
- ovi pszichológiai szaktanácsadás, terápia
- iskolaérettségi szűrővizsgálat

***Óvodánk saját főzőkonyhával rendelkezik,
ételallergiások számára is tudunk napi ellátást biztosítani.***

**SZERETETTEL:
az óvoda munkatársi közössége**

Hajdúböszörmény, Kálvin tér 18. ■ (52) 561-459
ovi@refjopasztor.t-online.hu ■ www.jopasztorrefovi.hu

BESZÁMOLÓ A FAKULTATÍV ÓVODAI HITOKTATÁSRÓL

Egyházközségünk négy önkormányzati fenntartású óvodában felel a hitoktatásért. (Csillagvár Óvoda – Kölcsey Ferenc és Hét vezér utcai telephely, Kincskereső Óvoda, Napsugár Óvoda Bodaszőlői Tagintézménye). A négy nevelési intézményben összesen 56 kisgyermek jár hetente nagy örömmel és buzgósággal a hittanórákra. A legtöbb hittanra járó gyermek a Kincskereső Óvodában van, mintegy 40 fő.

Külön öröm számomra, hogy az óvodai dolgozók nyitottak a hitoktatás világa felé, és együttműködnek egy-egy foglalkozás megvalósításában. Szintén nagyon hálás vagyok azért is, hogy a Csillagvár Óvoda Kölcsey utcai telephelyén évről évre egy hittanóra keretében együtt emlékezünk meg Krisztus Urunk születéséről és feltámadásáról. Ilyenkor nemcsak a hittanra járó 9 kisgyermek vesz részt a foglalkozáson, hanem a nevelők egybe-

gyűjtenek minden csoportot, és az egész gyermekcsereg hallhatja az Örömhírt.

Ezúton is szeretném megköszönni az érintett szülőknél, hogy bizalmat szavaztak nekem, és hetente fél óra erejéig rám bízák szeretett gyermekeiket, hogy Isten országáról tanulhassanak. Szintén köszönöm az óvodák vezetőinek és minden dolgozójának a közreműködését.

Hollósi István

Jézus mondja: „Engedjétek, és ne akadályozzátok, hogy Hozzám jöjjenek a kisgyermekek, mert ilyeneké a mennyek országa. „ (Mt.19,14.)

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek.” (Zsoltárok 133,1.)

Jézus mondja: „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az Én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Mt.18,20.)

Jézus mondja: „Bizony, mondom néktek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be abba.” (Mk.10,15.)

GYERMEKÜNK KONFIRMÁCIÓRA KÉSZÜL

Gyermekünk születésekor, teljesen egyértelmű volt számomra, hogy megkereszteljük. Szüleimnek is természetes volt, hiszen egészen csecsemőként kereszteltek engem is. 1986-ban konfirmáltam Géczy Tihamér bácsinál a Bocskai téren. Saci lányunk konfirmációra jelentkezése nem a mi döntésünk volt. 2017 augusztusában egy levelet hozott a postás. A mai gyerek számára ez önmagában sem mindennapi esemény. A levelet kibontotta, elolvasta és közölte, szeretne jelentkezni konfirmációs felkészítőre. Meglepődve álltunk férjessel – hiszen előtte nem beszéltünk róla- az önálló és határozott döntés előtt, egészen addig, míg el nem olvastuk a levelet. Egy nagyon kedves és közvetlen hangvételű levél,

melyet Somogyi László lelképásztorunktól kapott. Azóta eltelt néhány hónap és töretlen szorgalommal jár az előkészítő órákra. Miközben ezen a cikken gondolkodtam, egy Ige jutott eszembe: A szív megtervezi az ember útját, de lépéseit az Úr irányítja” (Péld.16,9.). A mi családjunkban egyértelműen így munkálkodik az Úr. Eddigi életemre visszatekintve, időről-időre látszik, hogy hívogat. Hűtlenségünk és erőtlenségünk ellenére fáradhatatlanul munkálkodik az életünkben. Az elmúlt néhány év nehézségeiben és megpróbáltatásaiban megnyugvást, erőt adott a velem való kapcsolat. Bízom benne, gyermekemre is ilyen hatást gyakorol, megismerheti Isten közelségét, és azt az érzést, hogy örömben, bánatban

soha nincs egyedül. Azt hiszem ez a legtöbb, amit az életben útravalóul kaphat egy gyermek, hiszen emberek jönnek-mennek az életünkben, de Isten soha nem hagy el és Benne nem is csalódhatunk. Nem érdemeink, tetteink szerint szeret bennünket, csupán egyet kell tennünk: bízni Benne.

„Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!

Boldog az az ember, aki Őbenne bíz.” Zsoltárok (34,9.)

Tóthné Kathi Éva Mónika és családja

„...A KONFIRMÁCIÓRÓL VISZONT MÁR SAJÁT MAGA DÖNTÖTT”

Otthonunkban féltve őrzött dokumentumok között tartjuk számon gyermekeink Bálint és Gréta keresztelési emléklapját. E pótolhatatlan emlékekre tekintve döbbenünk rá igazán, hogy számunkra mindig is különösen fontos és meghatározó volt a Magyarországi Református Egyház és a Hajdúböszörményi Kálvin téri Református Egyházközségbe való tartozás. Ebben a gyülekezetben konfirmáltam én is (apa). Gyermekeink keresztelese számunkra valami újnak a kezdetét jelentette. Ezért tartottuk fontosnak, hogy Bálint fiunk első óvodásként lépjen be az akkor indított, Kálvin téri Gyülekezet által fenntartott Jó Pásztor Református Óvodába. Később pedig, a Bocskai téri Gyülekezet által fenntartott Baltazár

Dezső Református Általános Iskolába. Mindkét intézmény pedagógusai részéről hatalmas szeretetet, odaadást, segítőkészséget és nem utolsósorban a Bibliai példázatok ismeretét azok alapos magyarázatát kapták gyermekeink. Természetesen gyermeki nyelven, hogy ők is megértsék az üzenetet. Már az óvodában nagy örömmel vettünk részt a családi vasárnapokon, gyülekezeti alkalmakon, melyek elősegítették, hogy hitünket nagycsaládi, azaz gyülekezeti szinten is megéljük. Nagy örömmel tölt el, hogy városunkban van lehetőség a gyermekek számára arra, hogy református óvodából református általános iskolába folytassák tanulmányaikat. Így van ez fiunk Bálint esetében is, aki most a Baltazár Dezső

Református Általános Iskola diákjaként a hit-és erkölcsstan órákon készül a konfirmációs vizsgával egyenértékű hit-tanvizsgára. Meglátásom szerint nagy örömmel, alázattal és kitartással. Bár vizsgát az iskolában, konfirmációs fogadalmat az anyagyülekezetben tesz. Ami számunkra nagyon fontos, hogy Bálint fiunk Istenbe vetett hite, bizodalma mély alapokat kapott, hiszen a kereszteleseéről mi, a konfirmációról viszont már saját maga döntött. Bízunk abban, hogy fiunk ez által még erősebb gyökézzel kötődik egyházunkhoz. Mindezt épp abban a korban, amikor a fiataloknak különösen nehéz megállni a hitben.

Eszenyi Család

IFIBE HÍVOGATÓ

rünkbe. Minden szombaton 17:00-tól a Kálvin téri IFI terembe. Gyere és tartozz közénk.

Íme, itt egy kis ízelítő rólunk.

Szabadi Anna: Lelki-és baráti közösség, nevetés.

Takács Emília: Szerintem azért jó, mert ott mindenki megtalálhatja a helyét. Az igei alkalmakkal tudunk lelkileg épülni és persze nagyon jók a programok.

Gyürky Tamás: Könnyebben meg lehet érteni az igei alkalmakon elhangzottakat, hiszen közvetlenek a beszélgetések, és persze egy nagyon jó közösség is az ifi.

Magi Luca: Ha jól tudom, hivatalosan az IFI mozaikszó Ifjúsági Istentiszteletet jelent, de számomra találébb az Isten és Fiatalok Ismerkedése.

Kelemen Zsanett: Számomra az ifi egy olyan hely, ahol lelki és „hitbéli” feltöltődést kapok. Nem is választhatnék jobb szombat délutáni elfoglaltságot az ifinél.

Gyürky Katica: Szombat délutánonként mindig izgatottan várom a 17 órát, mert ekkor mindig egy olyan csodálatos alkalom kezdődik, ahol Isten tanítását halljuk baráti körben, majd közösen garantáljuk a jókedvet. Hoppáré...már vasárnap is izgatottan várom a következő ifit.

Pálfí Beni: Együtt hallgatjuk Isten Igéjét és itt nincsen bánat, harag és szomorúság, mert Isten velünk van mindig, de ott különösen.

Takács Dávid: Hallgathatjuk Isten szavát és ezáltal, testileg, lelkileg tanulhatunk és taníthatjuk egymást!!

Gellén Péter: Együtt hallgathatjuk Isten Igéjét! Sokat tanulhatunk lelkileg Istenről!!

(Másképp jókat lehet játszani, beszélgetni és együtt nevetni.)

Félegyházi Gergő: Itt sokkal közelebb kerülhetünk Isten Igéjéhez, hisz azután meg is beszélhetjük és kérdezhetünk. Az utána lévő programok pedig, mindig jobban összekovácsolnak minket.

Baja Áron: Jó társaság, baráti közösség, színes programok, legfőképp Isten közelsége.

Molnár Katus: Számomra az ifi: Tóth Zsiga bácsi focizás közben megkérdezte tőlem: „Nem jössz el délután az ifibe?” – „ah, nem, köszönöm” – válaszoltam. „Félsz a jótól?” – Aznap délután elmentem. Jelentem, nem félek többé a jótól, sőt hálás vagyok az ifiért, mert ott megismerhettem az Urat!

Hollósi Enikő: Együtt egymással és Istennel! Csodálatos lehetőség!

Hollósi István: Olyan még nem volt, hogy valaki ne érezte volna jól magát közöttünk. Alaposabban megismerhetjük Isten igéjét, és a lelki dolgok mellett, számtalan színes programban is részed lehet, mint a kenuzás, túrázás, ifi hehek..., ha csatlakozol ifinkhez.

Konfirmáció előtt állsz, vagy már rég túl vagy rajta? Köztünk a helyed!

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődő fiatal az ifjúsági bibliakö-

...GYERE EL, LÁTOGASS MEG MINKET, MI SZERETETTEL VÁRUNK!!!

A gyülekezet fennállása óta van ifjúsági munka is. Akik már jártak ifibe, vannak élmények, úgy gondolom. Sőt nem egy helyről hallottam már, hogy házasság is lett a barátságból, de mi ma ne menjünk ennyire előre, ezt hagyjuk meg Isten titkának. (De akik átéltek ezt, kacsintsanak a párjukra ;))

Sok minden lehet jó, a túrázás, az ifi, a gyülekezet. De legfőképpen az Isten jó! Ezt tapasztaljuk meg minden alkalommal, ahogy együtt vagyunk és tanulmányozzuk az Igét, beszélgetünk témákról, az Isten Igéjéről. A többi már ennek a következménye, az ajándékokat felsorolni sem tudom.

Szóval kedves fiatal, ha elmúltál már 14 éves és volna kedved velünk együtt keresni kérdésekre a választ vagy akár te is tele vagy kérdésekkel, gyere el, látogass meg minket, mi szeretettel várunk!!!

Kicsoda az Isten, tényleg csak a szavára lett minden? Hogyan kapok választ az imáimra? Honnan tudhatom, hogy mi Isten akarata az életemmel? Miért kell iskolába járnom? Ha hiszed, ha nem, ezekről és hasonló kérdésekről a Bibliában is olvashatunk.

Például Mózes ezt kérdezi Istentől „Kicsoda vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kihozzam Izráel fiait Egyiptomból?” 2. Mózes 3:11

„Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú?” Zsoltárok 119:9

„Mi haszna az embernek minden fáradozásból, amit magára vállal a nap alatt?” Prédikátor könyve 1:3

Keressük a választ ezekre együtt!

De akkor is szeretettel várunk, ha megmérettetnél magad pingpongbán, foci-

ban vagy beutaznád Európát a Ticket or ide társasjátékkal vagy megnéznél velünk egy filmet.

Minden szombaton 17 órakor kezdődik az ifi a gyülekezet régi parókiáján az „Ifi” teremben.

Beszélgetéssel kezdünk, kivel mi történt a héten, aztán megpróbálkozunk az énekléssel. Ez mindig jó hangulatban telik, még próbálgatjuk ezen a területen magunkat, de nem adjuk fel! A lényeg, hogy dicsőítsük az Urat! Ezt követően imádkozunk az alkalomért, majd egy Igerész alapján beszélgetünk, amit imádsággal lezárunk. Nagyon jó kérdéseket szoktunk megfogalmazni és nagyon jó válaszok érkeznek megtapasztalások alapján, épülünk egymás által, de tényleg! Imacédukat írunk, kinek mi az imatémája, majd azokból mindenki húz egyet-egyet és a következő héten imádkozunk a másikért! „Nehéz a terhed? Ne cipeld tovább, itt leteheted. Máris jobb, ugye?” Olvasható a falon.

Az este további részében játszunk, beszélgetünk, teázunk vagy éppen csak úgy, palacsintát sütünk.

Most egy kis játékra hívom a fantáziádat!

Képzeld el, van egy 100 m²-es lakásod, amiben te magad osztod meg a területeket. De egy kicsit más funkciót töltenek be most ezek a helyiségek, mint ahogyan a valóságban használjuk őket. Most lelki síkon tervezünk. A tervezési egység legyen az óra.

Az alábbi helyiségeket kell elhelyezned attól függően, hogy mennyi időt töltesz ott jelenleg:

Konyha: Ötletelés, tervezés színtere: mit, hogyan és mikor fogsz csinálni az Istenért. Pl.: ifire megyek, Istentiszteletre megyek, segíték a szüleimnek...

Előszoba: Az a hely, ahol beszélsz másoknak Istenről...

Nappali: Közösségi élet helye, ahol beszélgetsz Istenről másokkal...

Hálószoba: Isten imádata, dicsőítés, egyéni Bibliaolvasás...

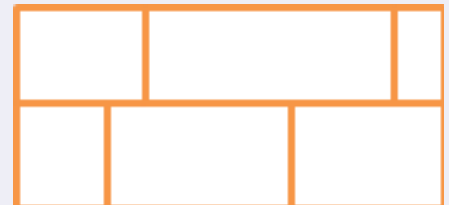
Játékszoba: A játék színhelye: számítógép, társasjáték, filmnézés...

Fürdőszoba: Tisztulás helye, mielőtt a hálószobába belépnél, ahol leteheted bűneidet.

Min változtatnál? Most rajzold meg azt is! Ha úgy érzed, nagyobb előtérre, nappalira van szükséged, gyere közénk! Ha azt gondold nagyobb fürdőre, hálóra vagy játékszobára van szükséged, de még nem tudod, hogy helyezed el őket, gyere közénk, segítünk! ☺ Jó tervezést!

Szeretettel várunk!

*Hollósi István lelkész-gyakornok
Molnár Katalin
ifivezetők*

VENDÉG JÁRT KÖZÖTTÜNK

Nem olyan régen megkeresett bennünket a gyülekezet egyik presbitere, hogy szívesen részt venne az egyik ifin és bizonyosságot tenne közöttünk, hogy Isten hogyan szólította meg őt. Nagyon megörültem ennek a lehetőségnek, mert hiszem, hogy mindezek segítenek, hogy fizikailag is megtapasztalhassuk, hogy az Isten valóban munkálkodik az életünkben, életekben.

Bekopogott. „Sziaztok!” – Leült köztünk. Elkezdődött az alkalom. Kértem, hogy mondjon egy pár szót magáról.

„Arra kérlek benneteket, hogy tegeződjünk, hiszen még mindannyian fiatalok vagyunk!” – szólt a kérés, majd bemutatkozott és bizonyosságot tett közöttünk. Nem szeretném részletezni, amit hallottunk, mert remélem mindazt, amit velünk megosztott, a gyülekezetben is el-

mondja egyszer. Annyit viszont elmondhatok, hogy amikor kinyitotta Bibliáját és elkezdett olvasni belőle egy szakaszt, lelke mélységeibe engedett belelátani. Köszönjük Zoli, hogy nálunk jártál, szívesen látunk máskor is!

a gyülekezet ifjúsága

EGY KÜLÖNÖS BETEGLÁTOGATÁS, GYÓGYULÁS, BIZONYSÁGTÉTEL

Nagy betegségben szenvedő emberhez, Ezékiás királyhoz megy „beteqlátogatóként” Ézsaiás próféta, Isten szavát tolmácsolva: „Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradhatsz életben!” Ézsaiás 38:1/b. A próféta szavait a király komolyan veszi. Így olvashatunk erről a 38:2-ben: „Ekkor Ezékiás arcát a fal felé fordítva imádkozott az Úrhoz... keservesen sírt. „Sőt, így is fohászkozott: „Uram, szenvedek, segíts rajtam!” 38:14/b. Amikor Ézsaiás próféta újra meqlátogatja, már örömmüzenetet visz, tolmácsolhatja Isten szavát, miszerint: „Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyezettél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvel.” 5.v.

Ebből a történetből megérthetjük, hogy milyen nagy felelősség beteqlátogatónak lenni. Csak úgy és csak azt szólni, ami a beteg életére nézve fontos, amit Isten, az élet Ura üzen. De megérthetjük azt is, hogy milyen jó az, ha a beteg komolyan veszi Isten Igéjét, s kész imádkozni Istenhez hittel, bűnei felett sírva, majd pedig hálát adva, biztonyságot tenni, mint Ezékiás király tette: „Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz. Bizony javamra vált a nagy keserűség.” 38:16-17.

Kedves Olvasók! Beteqlátogatónak, betegnek, egészségesnek kardinális kérdése lehet: milyen áldást készít Isten a betegségben, szenvedésben?

3. MEGSZÓLÍTHATOM ISTENT,

IMÁDKOZHATOK HOZZÁ, akinél van gyógyulás, szabaddulás, aki a betegségek ismerője, aki akar és tud segíteni. Jakab apostol is így tanít: „Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! ...Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte... És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt... Nagy az ereje az igaz ember,

buzgó könyörgésének.” Jakab 5:13-16. Egyik kedves énekünkben is ezt énekeljük: „Fohászkozom hozzád Uram Istenem, kérlek, kegyelmesen hallgass meg engem, mert tebenned soha nem volt kétségem, azért most is tehozzád esedezem.” 258/1.v.

b. MEGISMERHETEM ISTENT, MINT ÁLDOTT ORVOST JÉZUSBAN, a hozzám közeledő drága főpapot, a betegségek ismerőjét, aki a szívek vizsgálója, gyógyítója, sebeket kötöző Úr. Elgondolkodtató, hogy a zsoltáros, aki ugyan még Jézust személyesen nem ismeri, mégis így vall egyik zsoltárában: „Az Úr meggyógyítja a megtört szívűeket és bekötözi sebeiket.” Zsoltárok 147:3. Hasonló biztonyságtételről olvasunk Ézsaiásnál is: „Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.” Ézsaiás 40:29. Áldom Istent, s az Ő Fiát, Jézust, hogy e titkot felismerve, mehetek betegeinkhez. Kérem a kedves olvasókat, hogy szívükben elcsendesedve döbbenjenek rá arra az áldásra, amit Isten készített a betegségben, a szenvedésben, s éljenek a lehetőséggel, ami most konkrétan nem más, minthogy mehetnek Isten elé imában, az őket látogató gyülekezeti beteqlátogatókkal.

c. MEGBÉKÜLHETEK ISTENNEL, A MÁSIK EMBERREL és MAGAMMAL. Istentől készített áldás ez, kereshetem a betegség „szorítása” által

a békesség útját, és követhetem azt. Boldogan tapasztalhatom, hogy Jézus Krisztus békessége él bennem, s megelevenedni érzem szívemben Jézus boldog mondását: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” Máté 5:9.

d. MEGTANULOK HÁLÁS LENNI ISTEN MEGTAPASZTALT GYÓGYÍTÁSÁÉRT, KÉSZ VAGYOK ŐT DICSÉRNİ. A maga igazságát kereső, igazi alázatra nehezen hajló ember sokszor csak a betegség „kohójában” ébred rá a hálaadás szükségszerűségére és az Isten dicsőítés lehetőségére. Megszívlelendő példa Jeremiás próféta, aki akart gyógyulni, hitt Isten szabadításában, s csak Őt dicsérte. Így olvashatunk erről: „Gyógyíts meg Uram, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek!” Jeremiás 17:4. De hasonlóképpen volt ez Jézus Krisztus gyógyításai alkalmával is. A leprás is így szólt: „Ha akarod, meg tudsz tisztítani!” Márk 1:40. Jézus meggyógyította őt, a leprás pedig hálással szívvvel mondta el mindenkinek, ami vele történt.

e. BIZONYSÁGOT TEHETEK, mint Ezékiás tette, hogy éltet Isten gyógyítása és javamra vált a betegség. A betegség csendes perceiben azonban rádöbbenhetek a valóságra, hogy nem volt, s talán még most sincs igazi kapcsolat Istennel, az élet forrásával. Ha pedig Isten ma is figyelmeztet Igéjével, követi segítségével, akkor rendezni kell kapcsolatomat Istennel és emberekkel. Hiszem, ahogy Ezékiás, úgy én is megtapasztalhatom Isten szabadítását Jézus Krisztus által: „Ha tehát a Fıú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” János 8:36. A hálaadás pedig feltör a szívemből: „Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” Zsoltárok 103:2.

Szabó Sándor ny. ref. lelkész

KONFIRMÁCIÓNKRA EMLÉKEZVE

Nagyon jó kezdeményezésnek lehetünk résztvevői február utolsó vasárnapján. Ahogyan a február eleji egyik istentiszteleten hallhattuk, ezután összegyűlnek a jubiláló konfirmáltak, akik öt éve, tíz éve, tizenöt éve stb. vettek először úrvacsorát.

Kedves gyülekezeti tagok, mindenki kezdjen el számolni, mikor kerül rá sor! Aki teheti, keresse elő konfirmációi emléklapját és ezzel kapcsolatos kincseit.

Az eseményen hatan voltunk érintettek, de néhány hozzátartozó is eljött az alkalomra. Kezdetnek ez ígéretes szám volt.

Rövid áhítat után tiszteletes úr irányításával meghitt, őszinte beszélgetés alakult ki közöttünk. Visszaemlékeztünk konfirmációnkra, erre a megható, szívünknek kedves eseményre; elmondtuk milyen indíttatásból, milyen körülmények között történt. Volt, aki bizonygátéttel kapcsolta össze beszámolóját, s mindnyájan érdeklődéssel és együttérzéssel hallgattuk lelki testvéreink megnyilvánulását.

Aztán a főszerepet a tiszteletes úr felelősége vette át, akitől átvettük a névre szóló emléklapot és kedves ajándékként az igeveres könyvjelzőket, majd meghitt tea-

zással, kötetlen beszélgetéssel oldottuk az ünnepélyességet.

Mindez ragyogó alkalom volt arra, hogy egymást jobban megismerjük, valamint felidézzük, átéljük a hajdanvolt eseményt, az azóta eltelt időszakban kapcsolatunkat Istennel. Reméljük, egyre többen lesznek majd ezen alkalmakon.

*Dr. Nyakas Miklósné
gyülekezeti tag*

Csak egy perc...

CSODA-MÁRA

Olvasandó: Nehémiás 9,1-15.

Ma is szeretnéd valóságos csodát átélni? Itt az útja! Az ószövetségi Izrael történetének egyik legnagyobb csodáját látjuk leírva Nehémiás könyvében: Szabadulás, Ige-éhség, bűnbánat és őszinte dicsőítés! Mindez a boldog élet megtapasztalása, ami újra és újra átélhető csodája földi pályánknak.

Isten megszólít: Gyere haza, én szeretettel és szemrehányás nélkül várlak! A nép elindul és a hosszú fogság után kiszabadul Babilonból. Isten előttük jár, s a legnagyobb uralkodók, volt ellenségeik szívét is feléjük fordítja.

Megérezve Isten vonzását, elkülönítik magukat minden más néptől: Mi az Övé vagyunk, kiválasztottak és felelősek,

kegyelembe fogadottak és olyanok, akik bűneik miatt senki másra nem mutogathatnak! S folytatódik a csoda: Három órán át hallgatják az Igét, belenéznek, mint egy valóságos tükörbe, hogy a sok önmentés és hitegetés helyett azt lássák: Milyenek lehetek volna, ha az Úrral járnak, - s milyenek lettek ehelyett! Majd a döbbenetes folytatás: Három órán keresztül vallják meg a bűneiket, s még őseiket sem tolják csupán rájuk, hanem közösséget vállalnak hívő elődeik szegyeteljes vétkeivel! Mert már fáj a bűnük, valóban fáj, s fáj mindaz, amit népük az Úr ellen cselekedett. Ez a Szentlélek általi, igaz bűnbánat! S erre válasz az újabb csoda, a szívből fakadó őszinte

dicsőítés: Kegyelmes az Úr, ezért nincsen végünk, - megbocsát és eltöröl bűnt, vétket és hamisságot! Megteszi, mert az oltárokon hullt a bárányok vére, amely mind a Bárány vérének előképe: „Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1.Ján 1,7.)

Kiáltl Te is, mert odalép hozzád, - kutasd az Igét, mert általa beszél veled, - engedd, hogy Lelke felkavarjon benned minden szennyet, s meglátod: a bűnbocsánat túlradó öröme szívből jövő magasztalásra készítet téged! S inntől kezdve számodra szíved megújulása lesz a legvalóságosabb csoda!

Somogyi László

Egyháztörténet

AKIKRE BÜSZKÉK LEHETÜNK:

CSORBA (CHYORBA) ISTVÁN 1609 – 1610. Dr. Nyakas Miklós

Debreceni Csorba néven is említik. A debreceni kollégiumban tanult, majd 1584. júl. 6.-án a debreceni polgárok pénzbeli segítségével Wittenbergben mélyítette ismereteit, majd 1586-ban a Heidelbergi egyetemre iratkozott be. Hazatérve, Debrecenben volt főiskolai tanár, s rektor is. Csorba István rektor (1587–1590) személye nemcsak azért érdemel különös figyelmet, mert az ő idejétől vezették az általunk ma ismert debreceni diáknévsort, amelyet felhasznált a nagytudományú böszörményi pap, Bakóczy János is, hanem azért is, mert vele kezdődően érezhető a debreceni peregrinuskoknak a heidelbergi egyetem felé forduló fokozatos és rendszeres érdeklődése. Bár Wittenberg is szerepelt még a külföldre menő diákok útitervében, de egyre többen egészítették ki az ott szerzett tudást a heidelbergival. A 17 század elejétől pedig Heidelberg átvette a vezető szerepet. Mindez nem egyszerűen helycsere volt, hanem a tanítás minősége, a tananyag összetétele is változott, s változott a teológiai irányultság is. A lutheri tanokat követő Wittenberggel szemben Heidelberg ugyanis a helvét irányzat központjává vált, de unitárius diákok is tanultak itt.

Szenci Molnár Albertnek Debrecenben Csorba István volt a tanítómestere, s erről

Szenci emlékiratában is említést tett. Jeles növendéke volt Csorba Istvánnak *Miskolczi Csulyak István* is, aki 1589-1594 között tanult a debreceni kollégiumban. Emlékiratában később debreceni tanáriról is megemlékezik. Ezek: Csorba Debreceni István és Debreceni Tarack János. Számunkra Miskolczi Csulyak azért is kedves, mert ő mondta a *gyászbeszédet Bocskai István és Rákóczi Zsigmond felett*. Csorba később érabrányi majd érendrői lelkész és az érmelléki tractus (egyházmegye) esperese (1597), s 1604-ben is itt szolgált. A következő évben (1605) a nagykarolyi tractus esperese is. Korának megbecsült költője volt, aki latinul verselt, így például Heidelbergben írt verse (De Sigetho Hungariae propugnaculo, Wittenberg, 1587 = A magyarországi Szigetvár ostromáról) Zrínyi Miklósról és Szigetvárról modern magyar fordításban is megjelent = SZIGETVÁRI ZRÍNYI MIKLÓSRÓL. 1566. = (A magyar renaissance költői. Ford. Geréb László, Budapest én.) Verse a magyarországi Zrínyi – kultusz formálódásának fontos tanúja, és sokat mond írója elkötelezettségéről a kereszténység és a magyarság ügye iránt.

A hajdúk letelepítésének évében böszörményi lelkész (1609). Báthory Gábor cserelevele alapján a váradi káptalan ha-

marosan („Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe után”) elvégezte a böszörményi hajdúk birtokba iktatását. Ezen jelen volt *Miskolczi Nagy András*, „ő felsége mezei hadai főkapitánya”, a fejedelem képviselőjében *Gergőcz István*, a váradi vár alkaptánya, *Csáky Balázs*, *Forgách Pál*, *Bácsi Gergely*, *Rózsa Pál*, *Szenácssy János*, *Köszörűs Miklós* és *Szarvadi Lukács* hajdúkatónak. A jeles eseményen megjelentek a debreceniek képviselői is, így nevezetesen *Sziüts György* másodbíró. A böszörményi hajdúkatónak képviselőjében *Kis Mihály* és *Szatóch Miklós* valamint *Serfőző (Seörfeöző) Tamás*, ott volt *Csorba István* „concionator”, böszörményi lelkész is. Az oklevélben szereplő latin concionator helyes fordítása ebben az esetben református lelkész. Ez nem kevesebbet bizonyít, mint azt, hogy a hajdúk idetelepültek a református egyház szervezeteleg is jelen volt Böszörményben. Csorba István 1610-ben hunyt el, minden bizonnyal nálunk temették el. Az alábbiakban Csorba István versét olvashatjuk magyar fordításban a szigetvári hősről, amelyben Magyarországnak azt kívánja, hogy számos Zrínyije legyen, s ha lehet seregestől, s egyben az országot Isten oltalmába ajánlja, mint ahogyan eddig is Isten védelme alatt maradtan meg.

SZIGETVÁRI ZRÍNYI MIKLÓSRÓL 1566.

Hogyha jámbor virtus, ha vitézi lélek
nagy névre érdemes, kit méltán dicsérnek,
emlegetik hírét késő nemzedékek:
Zrínyi hordozója méltán ilyen névnek!
Ki sorolhatná fel, vívtál mennyi harcot!
Harcra termett voltál, éles volt a kardod,
az ellenség téged rémségesnek tartott,
a kereszténységet acélfalként tartod.
Ellenség fegyvere, ha rajtad megtörött,
Mars istenként voltál fényes minden fölött;
sok rabot kimentél, kiknek láncza zörög;
hátat adott néked mennyiszere a török!
Cselek útvesztőjén hányszor jártál-keltél,
öldöklés útjain életet is nyertél.

Kardra karddal, cselre cselekkel felettél,
különb voltál török kardoknál, fejeknél.
Most mit szóljak? Levert ostromló Szulejmán,
de csak porrá lövött falaidnak romján;
erőt vettek rajtad, fejed tűzve póznán,
véres tested földben, lelked mennyek ormán.
Jámborok holtával mégse kár elveszni,
ne is sirasson hát téged ezért senki:
Egy az élet, végén halálnak kell lenni;
jó, aki életét nem rosszul veszjejtí.
Sír-rí Magyarország: Nyakamon az ellen,
ha nem véd az Isten, oda vagyok menten!
Ó, vajha hasonlók nőnének seregben
s lenne országomban számos Zrínyi! Ámen.

Valóban így vannak ezek? (Csel 17,11)

Kik az egyház tagjai?

- az „Egyház”, a választók és a nyilvántartottak -

Bibliai értelemben azok az egyház tagjai, akik feltámadtak! *„Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik.”* (Ef. 2,1-2.) Mivel az apostol ezt élő gyülekezeti tagoknak írta, a feltámadás nyilván lelki értelemben ment végbe az életükben. Viszont annyira valóságos történésről van szó, hogy Isten Igéje szerint ez határozza meg az ember halál utáni sorsát. *„Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.”* (Ján. 3,3.)

A látható földi egyház, ami a gyakorlatban körülvesz bennünket, koncentrikus körökkel szemléltethető. Így, ezt az egyszerű képet használva, reményesésem szerint könnyebb lesz magunk elé képzelni a lelki valóságot.

(1) A legbelső kör az újonnan született (lelkileg feltámadott) hívők köre. Ők azok, akik élő hitre jutottak, Jézust Uruknek vallják (Róm. 10,9.), megbánták és megvallották bűneiket, tudatosan elfordultak tőlük (1Ján. 1,8-10.), ugyanakkor, ha bizonyágtételre kerül sor, készek most is őszintén beszélni az esendőségükről. Ha vétkeznek, merthogy egyelőre ebben a testben élnek (vö.: Róma 7), akkor szégyellik és bánják elrontott dolgaikat, illetve mulasztásaikat, és harcolnak ezek ellen a Szentlélek erejére hagyatkozva. Inthetők, taníthatók és alázatosak, életvitelükben többé nem a saját akaratok az első, hanem az Úré.

Készek visszakozni bármiben, amiben Isten Igéje meggyózi őket, illetve amiben a hívő közösség többsége másként lát, mint ők. Ugyanakkor készek a szolgálatra az egyházban, de úgy, hogy következetesen az Úr dicsőségére cselekszenek bármit, és sohasem a magukéra.

Ha viszont ezek a tulajdonságok hiányoznak, akkor sajnos lehetséges, hogy csak ámitják magukat: még nincs új életük, még nem tartoznak az üdvözülők köréhez. *„Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”* (2Kor. 5,17.) *„A test cselekedetei pedig nyilvánvalók, mégpedig ezek: parázñaság, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, hogy akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklék Isten országát.”* (Gal. 5,19-21.) *„Én vagyok az Úr, ez a nevem, dicsőségemet másnak nem adom.”* (Ézs. 42,8.)

Az egyház legbelső körének határait csak az élő Isten ismeri (2Tim. 2,19.), mivel ezek dinamikus határok: minden egyes igaz megtéréssel bővül a bent élők köre. Azaz: Aki ma még kívül van, kegyelemből hit által holnap belülré kerülhet! – Nyilvántartást nem vezetünk erről a körről, de a lelkipásztoroknak illik legalább sejtenie, hogy a gyülekezeti élet egy-egy adott szakaszában, kik tartoznak ide. E lelki látáshoz az szükséges, hogy ő maga is e körön belül éljen...

E belső kör legnagyobb kísértése, hogy elbízta magát, és tagjai elfelejtsék: Sem-

mivel sem érdemelték ki a „tagságot”, vagyis mindnyájan egyedül Jézus Krisztus érdeméért kerülhettek be, és semmi másért! (Solus Christus) Hogy élő hitre juthattak, illetve hogy megláthatták a bűneiket, mind-mind Isten különös ajándéka a számukra... A lelki gőg, ha felnövekszik, rendkívül taszítóvá válik, és szinte gúzsba köti a missziót, illetve távol tartja az ébredést. Ezért az Úr tanácsa folyamatos parancs mindnyájunk számára: *„Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű.”* (Mt. 11,29.) Péter apostol pedig így tanít: *„Egymás iránt valamenynyien legyetek alázatosak, mert az Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”* (1Pét. 5,5.)

Összefoglalva tehát: Bibliai értelemben ez a legbelső koncentrikus kör az Egyház, vagyis az összehívottak közössége (az „ekklészia” – „egyház” görög kifejezés szó szerint ezt jelenti), akiket Isten kihívott a bűnből, Jézus Krisztus kereszthalála által megváltott bűneik átkától, - és egyúttal behívta őket a saját népe szeretetközösségébe. (Ján. 13,35.) A Heidelbergi Káté 54. kérdése nagyon szépen és lényegre törően foglalja össze mindezt: *„Mit hiszel a keresztyén Anyaszentegyházról? – Hiszem, hogy Isten Fia, a világ kezdetétől fogva annak végéig, az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által – az igaz hit egységében – magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.”*

(2) A második koncentrikus kör, ami magában foglalja az elsőt, de különös

módon másokat is egybefoglal, az az un. „választó egyháztagok” vagy „teljes jogú egyháztagok” köre. A Magyarországi Református Egyház törvényei így határozzák meg e kör tagjait: megkeresztelkedtek, konfirmációi fogadalmat tettek, felnőtt korúak, valamilyen név szerinti adománnyal anyagilag is hozzájárulnak az adott gyülekezet fenntartásához, illetve gyakorolják is a hitüket. – Ez utóbbi az, ami nehezen definiálható meghatározás, ezért a gyakorlatban, akik a többi feltételnek megfelelnek, azokat beveszik a presbitériumok az un. Választói névjegyzékbe. Az úrvacsorával élelt lehetne itt még feltételként figyelembe venni, de ennek adminisztrálása – főleg egy nagyobb gyülekezet esetében – igen problematikus feladat. Nézzük meg inkább azt, hogy kik azok, akik a második, nagyobb koncentrikus kör tagjai, de nincsenek bent a belső körben. Választójogú egyháztagok, de nincs üdvösségük... (?)

Sajnos, bármilyen ellentmondásos is, létezik egy ilyen „körgyűrű”. Ők azok, akik külsőleg minden feltételnek megfelelnek – megkeresztelték őket, konfirmáltak, adakoznak, általában templomba is rendszeresen járnak, szolgálatokat és tisztségeket is vállalnak, adakoznak, - csak a legfontosabb maradt még el az életükben: bűneik őszinte megbánása, megvallása és életük átadása az Úrnak. „*Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen az egyenes úton!*” (Zsolt. 143,10.) „*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.*” (Gal. 2,20.)

Sokszor épp e körgyűrű tagjait fenyegeti legjobban az önelégültség veszélye, hiszen a látszat igen megnyerő: jóval aktívabbak, többet tesznek, többet áldoznak az egyházért, mint a következő, még tágabb kör tagjai. Vezetést és felelősséget is vállalnak, de az átadott életük hiánya miatt őket nem tudja vezetni senki. Marad a megfigyelés, a tapasztalat, a tehetség és műveltség, vagy ezek hiányában a mások általuk mértékadónak vélt egyháztagok vagy néhány nagy előd utánzása. Csak-

hogy aki nem született újonnan, az lelki-
leg nem él és ezért nem is lát. (Kol. 2,13.)
S aki nem lát, az nem képes különbséget
tenni: mi az, ami valóban építi az Isten or-
szágát, és mi az, ami nem. „*Mi pedig nem
a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből
való Lelket, hogy megismerjük mindazt,
amit Isten ajándékozott nekünk. Ezeket
hirdetjük is, de nem emberi bölcsességből
tanult szavakkal, hanem a Lélektől jött
tanítással, a lelki dolgokat a lelki emberek-
nek magyarázva. A nem lelki ember pedig
nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait,
mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt meg-
ismerni sem képes: mert csak lelki módon
lehet azokat megítélni.*” (1Kor. 2,12-14.)

Az Ige és a Lélek vezetése ismeretlen
az ilyen egyháztagok számára, hiszen
még nem alakult ki az az élő kapcsolat
Isten öközöttük, ami által valóság lehet-
ne számukra Pál apostol tapasztalata: „*Ti
azonban nem test szerint éltek, hanem Lé-
lek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek.
De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem
az övé. – Akiket pedig Isten Lelke vezérel,
azok Isten fiai.*” (Róm. 8,9.14.)

3) A harmadik csoport az un. „nyilvántartott egyháztagok” köre. Törvényeink így határozzák meg az idetartozás minimális feltételét: Mindenkit fel kell ide venni, aki „magát reformátusnak vallja”. – Ez egy nagyon szeretni való kör! Tagjai még igazán semmit nem tapasztaltak meg Isten szeretetéből, nem tudják, hogy az Úr Jézus Krisztus óriási áldozatához mi köze az életüknek, sohasem élték át a bűnbocsánat hatalmas örömét, annak csodáját, hogy Isten annak ellenére gyermekévé fogadná őket, hogy tisztában van az összes mocskos bűnükkel (ahogy a miénkkel is tisztában van); nem tapasztalják a Szentlélek békességét, s az általa véghez vihető jócselekedetek jó ízét, - mégis reformátusnak vallják magukat! Becsüljük meg az ilyen embereket! Akkor is, ha némi ironiával szólva, csak „minden másnap” járnak a templomba: Karácsony másnapján, Húsvét másnapján és Pünkösd másnapján...

Soha ne vessük a szemükre, hogy miért ilyenek! Miért hagyják a gyerekeiket sokszor keresztség nélkül, nem forszírozzák a konfirmációt sem, a templomi esküvő is könnyen elmarad, ha a fiatalok úgy

gondolják... Mit adjon át, és hogy bizonyítson Jézus Krisztus jósága és nagyszerűsége mellett az ilyen egyháztag, amikor ő maga sem ismeri ezeket a kincseket!

Ők azok, akik „kikonfirmáltak”, akiket talán még megkereszteltek, de igazán azóta se látták a templom belsejét. Ők azok, akik azt tudják és vallják, hogy nem katolikusok, de nem tudják, hogy református keresztyén hitünk miért is csodálatos vigasztalás és örömforrás. – Imádkozunk értük, legyünk példák előttük és éljük eléjük, amit hiszünk és vallunk: „*Mi néked életedben és halálodban egyetlenegy vigasztalásod? – Az, hogy testestől-lelkestől, mind életben, mind halálomban, nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok, aki az ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett, s engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított és úgy megőriz, hogy mennyei Atyámnak akarata nélkül egy hajszál se eshetik le a fejemről, sőt inkább minden az én üdvösségemre kell, hogy szolgáljon. Ezért Szentleke által is engem az örök élet felől biztosít és szív szerint hajlandóvá és készvé tesz arra, hogy ezentúl Önéki éljek. – Hány dolgot kell tudnod avégett, hogy ebben a vigasztalásban boldogul élhess és boldogul halhass meg? – Hármat: először, hogy mily nagy az én bűnöm és nyomorúságom; másodsor, hogy mily módon szabadít meg Isten minden bűnömből és nyomorúságomból; harmadszor, hogy milyen hálával tartozom neki e megszabadításért.*” (Heidelbergi Káté 1-2.)

A három kör közül Te vajon melyikhez tartozol, kedves Olvasóm? Az evangélium (örömhír) az, hogy minden körből van beljebbjutás: a nyilvántartottak közül a választók közé, innen pedig az üdvözülők körébe. A beljebb lépés, s így az üdvözülés legnagyobb akadályát is ismerjük: az elismerés- és a pénz utáni vágy. „*Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.*” (1Tim. 6,10.) Kérlek, ne állj meg addig, míg nem leszel a legbelső kör, az Egyház, élő és örömmel szolgáló tagjává!

Szeretettel és imádsággal:

Somogyi László

Füle Lajos: SIESSETEK, HAMAR LEJÁR!

Siessetek, hamar lejár!
Kegyelme már régóta vár.
Ma még lehet, ma még szabad,
borulj le a keresztlatt!

Elszáll a perc, az életed.
Ma még, ha jössz, elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább,
ma kérd ATYÁD bocsánatát!

Helyeden vagy?

Evangelizáció
(nyílt előadássorozat)
a Hajdúböszörmény Kálvin téri
református templomban

Vendégünk: Végh Tamás

(Budapest-Fasori ny. lelkész)

- Április 15. (V) 10:00 *Ember, aki nincs a helyén (ApCsel 9,1-2)*
- Április 15. (V) 18:00 *Ember, akiért Isten mindent megtett (1Tim 1,15)*
- Április 16. (H) 18:00 *A nagy fordulat (ApCsel 9,1-6)*
- Április 17. (K) 18:00 *Ember, aki a helyén van már (ApCsel 9,6-20)*
- Április 18. (Sz) 18:00 *Ember, aki mennyei programot él (Gal 2,20)*

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

www.hbrefkalvinter.hu

BÖJTI ÖKUMENIKUS IMAHÉT 5 HELYI GYÜLEKEZETBEN

Erőforrás felülről címmel került meghirdetésre az idei ökumenikus imahét Hajdúböszörményben, 2018. február 28.-a és március 04.-e között remélve, hogy már az időjárás kedvezőbb lesz, mint januárban. (Ez sajnos nem igazolódott be.)

Az idei év ökumenikus imahetének tematikáját a Karib térségi keresztyének választották.

Az első alkalomnak a Bocskai téri református templom adott otthont. Az Igehirdetés szolgálatát „Remény és gyógyulás” címmel Dobos Péter, a baptista gyülekezet prédikátora végezte, melyben a Jézusban nyerhető békességről hallhattunk, személyes bizonyosságtétellel megerősítve.

A második alkalom a Kálvin téri gyülekezeti termünkben volt, ahol Bodogán László görög katolikus parókus szolgált „Népem kiáltása hangzik messze földről” címmel.

Harmadik este a Római katolikus templomban Loment Péter Bocskai téri református lelkipásztortól hallhattunk szolgálatot „A másik hasznára tekintünk” címmel.

A szombati alkalmon a Görög katolikus templomban Hasulyó János római katolikus plébános szolgált „Építs családod otthon és az egyházban” címmel.

A vasárnap esti záró Istentiszteleten Somogyi László, Kálvin téri református lelkipásztor hirdette az Igét „Összegyűjti

a szétszórtakat” címmel. Az imahét utolsó alkalomának helyszíne a Baptista imaház volt.

Jó volt ezeken az alkalmon megta-
pasztalni a különböző gyülekezetekben és felekezetekben élő keresztyének egységét, amelyről tudhatjuk, hogy Jézus Krisztusban mindig meglévő valóság, és – mint ahogyan a záró alkalmon világosan elhangzott – csak a Szentírás tanítása mentén képzelhető el.

Az imahét alkalmain összegyűlt adomány összege átadásra került a Katica Családok Átmeneti Otthona részére, amelyet Eötvös Erika intézményvezető köszönettel és örömmel vett át.

Magi István és Osváth Tamás

Közelmúltunk örömei

**A Házasság hetében három különböző alkalmon vehettünk részt:
„... előadásukra vártak minden érdeklődőt.”**

A Házasság hete programsorozat részeként Kovács Károly pszichológus és felesége Kata, a házastársi konfliktuskezelés című előadásukra vártak minden érdeklődőt. Hangsúlyozva, hogy ez a téma nem csak házastársaknak szól, hanem egyedülállókat is hívnak várnak szeretettel. Tavaly őszi gyülekezetünk Szociális Szolgáltató Központjának szervezésében Levente Péter és házastársa Döbrentey Ildikó, jó hangulatú beszélgetések közepette tettek kéz a kézben hitvallást arról, hogy Istennek a házasságra vonatkozóan is vannak tökéletes tanácsai. Mivel jót tanulni mindig érdemes, ezért érdeklődéssel vártam ezt az újabb lehetőséget.

Rövid bemutatkozás és zenei ráhangolódás után, bennünket, résztvevőket

egy film, záró filmkockáival inspiráltak beszélgetésre. Vagyis az előzmények ismerete nélkül, a kiragadott filmrészlet figyelembe véve kellett állást foglalnunk a két főszereplő (apa és lánya) között elhangzott párbeszéd alapján.

Kata kérése az volt, hogy alkossanak tábort a lány és a nagypapa (apa) szimpatizánsai. Majd válasszanak szóvivőt (ügyvédet), és ők érveljenek a nagypapa és a fiatal édesanya mellett, illetve a másik tábor ellen. Pro és Contra. Ebből azonnal kiderül, hogy nem csupán egy házasság konfliktuskezeléséről van szó, hanem egyenesen családi krízis megoldásán kellett dolgoznunk. Természetesen a dolgok rendbehozatalában a férjnek is volt mit hozzá tennie. Azonban mind-

addig semmi sem változott apa és lánya kapcsolatában (a férj biztató szavai ellenére sem), amíg gyermekük keresztelésén a templomban a fiatal édesanya szíve meg nem nyílt a szeretet útján édesapja felé! Isten házában, Isten igéjére figyelve, a Szentlélek segítségével a nehéz helyzetből is van kiút.

Pál apostol írta:

„Senkinek se tartoztatok semmivel. Csak azzal, hogy egymást szeressétek. Mert aki a másikat szereti. Betöltötte a törvényt.” (Róm. 13,8.)

Monoriné Venczel Katalin gondolatai

FILMKLUB

Mindennapjaink pillanataiban sokszor saját magunk számára is észrevétlenül, de mindig jelen vannak elképzeléseink, kívánságaink, vágyaink, érzelmeink, ideálképeink. Többségük a szocializáció és neveltetésünk következményeként meggyökeresedve a szív mélyéről lesz nyilvánvaló különböző módokban, egy-egy párbeszéd, konfliktus kapcsán. A házasság, párkapcsolat, család színtere az, ahol leginkább szembesülünk mindezek jelenlétével. Ezeknek felismerése, esetlegesen a bűnlátásunk, sokszor szá-

munkra rejtve marad, mint egy „színes fátyol” eltakarja a lelki látást az akaratunk. Isten Igéje mellett mindezek kötetlen megbeszélésében sok szemközt, a „Színes fátyol” című film segített. Az eljátszott szerepek segítettek abban, hogy akár az egyéni életünkben is ott lehet a reményvesztettség, megalkuvás, bosszú, hűtlenség, árulás, fájdalom, veszteség. De láthattuk a büntudat, megbocsátás, tisztelet, újrakezdés, alázat, reménység, türelem, lelki ajándékait is. Úgy gondolom, hogy egy jól megválasztott film is

hasznos eszköz lehet, mint üzenet közvetítő abban, hogy, ha szükséges, magunkra ismerjünk. S ezt követően kezeltessük. Az Ige segít: „Kívánjátok az Urat és az Ő erejét” (Zsoltárok 105,4a), „Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat” (I.Kor. 14,1.)

„Az én lelkem pedig vígadj majd az Úrban, örvendezve szabadságában.”

Somogyiné Gyüre Mária

A KÉZMŰVES ALKALOMRÓL

Művészetről keresztyén szemmel

KÉT SZÍNHÁZI BEMUTATÓ A REFORMÁCIÓ 500. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL (A Lutherek és a Menekülők)

A reformáció 500 éves évfordulója alkalmából két művet láthattunk a Csokonai Színház színpadán e témában.

Időrendben először egy ritka műfajjal, egy ragtime operával találkozhattak a nézők. Lanczkor Gábor író és Ittzés Tamás zeneszerző művét a kibővített Bohém Ragtime Jazz Band és a debreceni Csokonai Nemzeti Színház művészei vitték színpadra Gemza Péter rendező vezetésével.

A Lutherek cím a reformációval hozza kapcsolatba a művet, de az előadás után sok kétely maradt bennem (is).

Az előadás középpontjában a fiatalon meggyilkolt Martin Luther King életének fontosabb eseményei álltak, illetve a második felvonásban a két halott (Martin Luther King és Luther Márton) mennyországbeli találkozásának lehettünk szemtanúi.

A nézőben azért maradt hiányérzet, mert a párbeszéd szinte semmitmondó (itt-ott humoros), de a reformáció szellemiségéből szinte semmi nem jelenik

meg benne. S mégis miért volt érdemes megnézni? A magával ragadó zene, tánc és látvány részben kárpótolhatott bennünket.

A másik darabról, a Menekülőkről már olvashattunk egy ismertetést a Reformátusok Lapjában. A darab arra a drámapályázatra íródott, melyet „Akikre nem volt méltó a világ” címmel a Tiszántúli Református Egyházkerület, a Csokonai Nemzeti Színház és Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata közösen hirdetett meg. A reformáció ötszáz éves évfordulója alkalmából olyan pályaműveket vártak, amelyek a hit megtartó erejéről mutatnak példát. Első helyezést ért el Győri L. János és Győri Katalin Menekülők című drámája.

A darab eseményei az 1660 augusztusában játszódnak, amikor a törökök elfoglalják Nagyváradot, s a város lakossága szabad elvonulást kapott, s így nagy részük Debrecenbe menekült, köztük a diákok is. Az egyik fontos kérdés az, hogy befogadja-e a menekülő diákokat a debreceni kollégium, annak ellenére, hogy már ők maguk is nyomorognak.

Ennek a kérdésnek a megválaszolása volt a darab egyik legfontosabb üzenete számomra. Mert a debreceni diákok személyes léthelyzetük alapján fellázadnak, s nemmel szeretnének válaszolni erre a kérdésre. De mégis megértik, hogy vannak olyanok, akik tőlük még nehezebb helyzetben vannak. Később nyilvánlávává vált, hogy ez a lépés a Debreceni Kollégium megmaradását, országos hírvé válását jelenti. Isten terve túlmutat a személyes sorsunk kényelmén, s a közösség szenvedéssel meghozott áldozatvállalása a kollégium felemelkedését jelentette.

A másik fontos tanulság számomra a valóság és látszat ellentmondására mutat rá. Könnyen és gyakran ítélkezünk. Így tesznek a debreceniek is, amikor elítélik/megítélik az egyik központi szereplő, Lippai professzor feleségét. Azt feltételezik, hogy másik férfi miatt hagyta el férjét. Később kiderül, hogy nem így van,

magánéleti tragédia, egyetlen gyerekük elvesztése áll a háttérben. De fordítva is igaz ez. A városba érkező Lippainé, azt gondolja, hogy a „zsíros Debrecen” könnyen megvásárolta a töröktől a szabadságot. A néző azonban tudja, hogy ez nem igaz, látja, hogy milyen árat fizettek ezért a debreceniek.

Azon is elgondolkodhattam, hogy én hová tartozom. Azok táborába, akik a hitüket dogmatikus szigorúsággal élik meg, vagy azokéba, akik naponként megküzdenek érte, s gyakran vannak kételyei. Ennek ellenére mégis szoros és közvetlen kapcsolatban vannak az Úr Jézussal.

Úgy éreztem, hogy a darab méltó a reformáció szellemiségéhez. Felmutatja a református hitvalló őseink értékeit, a Szentíráshoz és Istenhez való ragaszkodásuk felemelő volt számomra.

A darab cselekményéből nem sokat árultam el, szándékosan. Jelenleg már nem megy a Csokonai Színházban a Menekülők című alkotás, de ha újra másorra kerül, jó szívvel ajánlom mindenkinek.

Fotó: Máthé András

Vannak még szabad helyek!

Gyülekezeti tábor: Balatonfüred, 2018. július 2-8. (H-V)

Ahogy jeleztük is, Isten megsegítő kegyelmében bízva, gyülekezeti táborozást tervezünk idén nyáron a Balaton felvidéken. Minden generációra számítunk, s reménység szerint a részvételi díj sem lesz legyőzhetetlen akadály. A 25 év alatti korosztályok számára jelentős kedvezmény tudunk nyújtani az egyébként 54 ezer forint/fős részvételi díjból (pl. 3 éves korig ingyenes a részvétel), illetve – hála gondviselő Urunknak - a közös nagybusz költségeit pályázati támogatásból tervezzük fedezni.

A balatonfüredi és környékének gazdag látivalóiról, illetve programjairól jó áttekintést nyújt szálláshelyünk, a Siloám Missziói Otthon honlapja: <http://www.refdunantul.hu/lap/silamotthon/cikk/mutat/koszonto-7/>

Unatkozni biztosan nem fogunk, inkább arra kérjük a kedves Testvéreket, hogy ne feledjék: Lelkileg elcsendesedni és feltöltődni utazunk ebbe a nagyon szép Balaton parti városba! Mindenkitől azt kérjük, hogy délelőttönként három, este pedig egy-egy órát töltsünk el közös énekléssel, iget tanulmányozással beszélgetéssel és imádsággal. A többi idő, főként délutánonként szabad lesz, amikor fürödhetünk, pihenhetünk és kirándulhatunk többféle variációban, illetve esténként egy-egy keresztyén filmet is megnézhetünk.

Hetünk címe: Kapcsolatban. **Napi témáink lesznek:** Kapcsolatunk Urunkkal (K), a nálunk idősebbekkel (Sze), a velünk egykorúakkal (Cs), a nálunk fiatalabbakkal (P) és önmagunkkal (Szo). Heti Igénk: „*Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál.*” (Fil 2,3)

Szeretettel várunk minden érdeklődőt! Mivel most már a részvételi díj 50%-át el kell küldenünk, hogy lefoglalhassuk az üdülőt, kérjük a Testvéreket, hogy legalább a családonkénti 10 ezer forint előleget fizessék be a gyülekezeti pénztárba. A további összeget megelőlegezzük.

Imádságos szívvel, áldáskívánással: a Szervezők

500 reformáció

Zenei hitvallásaink III.

Protestáns zenei kincsek a magyar reformációban

Orgona és kamarazene
a reformáció fényében

SZOTYORI NAGY GÁBOR
orgona

Közreműködik:

KRUM ENIKŐ – ének- és fuvolaművész

REFORMÁTUS TEMPLOM
4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
2018. MÁJUS 6.
VASÁRNAP – 17 ÓRA

A belépés díjtalan – a szervezők szívesen fogadják adományt.

Támogatók:

Periferic Records / Széna 91.
1116 Budapest, Soroksári Bda 99.
Tel: Fax: +36-1-881-4543
e-mail: Szerep@perifericrecords.com

Állandó alkalmaink

Vasárnap	09:00 Istentisztelet a közparki gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő	15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkési hivatal)
Kedd	15:00 Asszonykör 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkési hivatal)
Szerda	19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkési hivatal)
	10:00 Baba-Mama kör (ifi terem)
	15:00 Közparki bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.))
Csütörtök	10:00 Bibliaóra a Rákóczi úti idősek klubjában (a hó 2. és 4. hetében) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek	15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
Szombat	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)